

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 796/44, Praha 1

PSČ 110 00

Č.j.: ČOI 70148/23/O100/HI/Št
Sp. zn. ČOI 116291/21/1000
COIX01QC39Y

Dne: 1. 6. 2023

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), ve spojení s ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), o odvolání:

obviněné, společnosti **RoBiN OIL s.r.o.**, se sídlem Libušina 172, Dubí, 272 03 Kladno, IČO: 49823574, podaném proti rozhodnutí inspektorátu České obchodní inspekce Středočeského a Hl. m. Prahy ze dne 30. 12. 2022, č. j. ČOI 150272/22/1000, kterým jí byla uložena pokuta ve výši **750.000,- Kč** (slovy: sedm set padesát tisíc korun českých) pro porušení ust. § 3 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“) a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách, a kterým jí dále bylo v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1.000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých) ve smyslu ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, **takto:**

I. Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se napadené rozhodnutí mění takto:

Slova „minimální hodnota“ se nahrazují slovy „maximální hodnota“.

Slova „pokuta ve výši 750.000,- Kč (slovy: sedm set padesát tisíc korun českých)“ se nahrazují slovy „pokuta ve výši 700.000,- Kč (slovy: sedm set tisíc korun českých)“.

II. Ve zbytku se napadené rozhodnutí podle ust. § 90 odst. 5 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 1106241021, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1106241021, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Napadené rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním bylo odvolacím orgánem přezkoumáno v plném rozsahu a byly shledány důvody pro jeho změnu.

Rozhodnutím orgánu prvního stupně je jmenovaná společnost viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že při kontrole provedené dne 8. 9. 2021 na čerpací stanici RoBiN OIL 048 (provozovna id. č. 1005523321), umístěné na adrese Kladno-Dubí, Libušina 172, prodávala pohonnou hmotu motorová nafta pro mírné klima Diesel Premium (dále jen „motorová nafta“), nesplňující požadavek na jakost podle ust. § 3 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 516/2020 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty a provedení některých dalších ustanovení zákona o pohonných hmotách, v rozhodném znění (dále jen „vyhláška č. 516/2020 Sb.“), neboť ve sledovaném ukazateli jakosti oxidační stabilita byla u odebraného vzorku č. 273/10/21/V zjištěna hodnota celkové nerozpustné úsady $3\,360\text{ g/m}^3$, přičemž podle harmonizované technické normy ČSN EN 590+A1:2018 (dále jen „ČSN EN 590“) činí povolená maximální hodnota při zahrnutí nejistoty měření (podle ČSN EN ISO 12205) 33 g/m^3 , prodávaná pohonná hmota tak nevyhověla limitním hodnotám ČSN EN 590.

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla jmenované společnosti uložena pokuta ve výši 750.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti prvostupňovému rozhodnutí podala jmenovaná společnost (dále jen „odvolatel“) včasné odvolání, ve kterém nejprve shrnuje dosavadní průběh řízení a zdůrazňuje, že jí před vydáním rozhodnutí nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, nebyla ani upozorněna na to, že takové právo má. Byla pouze předvolána k ústnímu jednání. Přílohou předvolání byly podklady, které orgán prvního stupně shromáždil po podání odporu proti příkazu ze dne 10. 2. 2022, č. j. ČOI 150904/21/1000 (dále jen „příkaz“). Odvolatel má za to, že tímto orgán prvního stupně pochybil a porušil jeho práva, neboť ani v předvolání k ústnímu jednání, které sám vyvolal, mu žádné takové poučení dáno nebylo a ani k tomuto účelu ústní jednání nevyvolával.

Dále namítá, že poučení o možnosti podat odvolání formulované orgánem prvního stupně v napadeném rozhodnutí je chybné, neboť odvolání se nepodává k řediteli prostřednictvím ředitele, ale k a prostřednictvím orgánu veřejné moci, jímž ředitel není. Navíc existuje pouze Ústřední inspektorát České obchodní inspekce, nikoli ústřední ředitel. Současně v napadeném rozhodnutí žádný ředitel inspektorátu České obchodní inspekce (není ani uvedeno

jakého inspektorátu) podepsaný není, rozhodnutí podepsal zástupce ředitele. Poučení tak nespĺňuje náležitosti dané ust. § 68 odst. 5 správního řádu.

S napadeným rozhodnutím odvolatel nesouhlasí ve všech jeho výrocích. Jako hlavní podklad pro odůvodnění viny a trestu byl použit protokol o kontrole ze dne 17. 9. 2021, identifikační kód 102109080011301 (dále jen „protokol o kontrole“). Odvolatel již v rámci prvostupňového řízení namítal, že postup vedoucí ke zjištění hodnot parametru oxidační stabilita je v přímém rozporu s právními předpisy, tudíž se jedná o podklad pro vydání rozhodnutí opatřený nezákonným způsobem. Kontrolou zjištěné hodnoty jsou neobjektivní a nejednoznačné, zavádající důvodné pochybnosti o vině odvolatele a současně neumožňující určení trestu v rámci zásad přiměřenosti a individualizace.

Na požadavku na získání a provedení důkazu v souladu s právními předpisy je třeba trvat. V této souvislosti odvolatel konstatuje, že orgán prvního stupně porušil zásady zákonnosti a materiální pravdy. Protokol o kontrole byl opatřen v rozporu s právními předpisy, jedná se o nezákonný důkaz, ze kterého nemůže správní orgán vycházet. Z tohoto důvodu nemohl být zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Při určování pokuty ve výši 750.000,- Kč nebylo přihlédnuto ke všem okolnostem svědčícím ve prospěch odvolatele, uložená pokuta je tedy nepřiměřená a spočívající na nezákonném použití správního uvážení.

Orgán prvního stupně buduje celé odůvodnění napadeného rozhodnutí na nesprávném předpokladu, že kontrolní proces a protokol o kontrole odpovídají zákonu. Odvolatel odkazuje na vyhlášku č. 516/2020 Sb. a na české technické normy věnující se problematice odběru vzorků, a sice na ČSN EN ISO 3170 – Kapalné ropné výrobky – Ruční odběr vzorků (dále jen „ČSN EN ISO 3170“), ČSN EN 14275 – Motorová paliva – Hodnocení kvality automobilového benzínu a motorové nafty – Vzorkování z výdejních pistolí veřejných a neveřejných čerpacích stanic (dále jen „ČSN EN 14275“) a ČSN EN ISO 12205 – Ropné výrobky – Stanovení oxidační stability středních destilátů (dále jen „ČSN EN ISO 12205“). Kontrolní orgán je při odběru vzorků povinen postupovat podle těchto tří norem a podle případu aplikovat relevantní postup. V opačném případě by odběr vzorků nebyl proveden v souladu s právními předpisy a došlo by k porušení zásady zákonnosti podle ust. § 2 odst. 1 správního řádu. Důkazy opatřené podle postupů odporujících právním předpisům a českým technickým normám jsou nezákonné a nepoužitelné ve správních procesech.

Odvolatel poukazuje na technickou normu ČSN EN ISO 12205, ve které se uvádí: *„Vzorkovnice musí být buď z kovu zapečetěné epoxidovou pryskyřicí, nebo podobným materiálem, předtím dvakrát vypláchnuty vzorkovaným materiálem, nebo z borokřemičitého skla, pokud jsou zabaleny nebo v krabicích nepropouštějících světlo. Nesmí se používat vzorkovnice z plastu (působením vzorků může docházet k vyluhování změkčovadel).“* Působením vzorku motorové nafty na plast vzorkovnice dochází k vyluhování, které má za následek zvýšení hodnoty úsad pro test oxidační stability, takto získaný výsledek je neobjektivní a nelze jej použít jako důkaz prodeje závadného zboží. Při kontrole však byly pro odběr vzorků motorové nafty použity plastové nádoby.

Dále se odvolatel zabývá významem poznámky pod čarou a uvádí, že podle čl. 47 odst. 1 legislativních pravidel vlády nemá poznámka pod čarou normativní povahu, při určování okruhu příslušných českých technických norem není právně závazná. V čl. 47 odst. 4 legislativních pravidel vlády je pak stanoveno: *„Text za označením poznámky pod čarou začíná paragrafovou značkou nebo velkým počátečním písmenem a končí tečkou. Je-li v rámci jedné poznámky pod čarou uvedeno více právních předpisů, oddělují se tečkou; každý z těchto*

právních předpisů se uvádí na samostatném řádku. Je-li však v poznámce pod čarou uveden příkladný výčet právních předpisů, začíná text poznámky pod čarou slovem „Například“ a jednotlivé právní předpisy se v souvislém textu poznámky pod čarou oddělují čárkami.“ Poznámka pod čarou č. 3 ve vyhlášce č. 516/2020 Sb. sice nezačíná slovem „Například“, jednotlivé technické normy jsou však odděleny čárkou. Jedná se tedy o demonstrativní výčet některých českých technických norem týkajících se odběru vzorků a posouzení výsledků zkoušek. Odvolatel označuje za nesprávný závěr orgánu prvního stupně uvedený na str. 9 napadeného rozhodnutí o nepoužitelnosti ČSN EN ISO 12205, neboť na ni vyhláška č. 516/2020 Sb. neodkazuje. Trvá na tom, že ČSN EN ISO 12205 měla být při odběru vzorků použita a že postup kontrolního orgánu byl v přímém rozporu s touto normou a byl tedy nezákonný.

Podle názoru odvolatele se neuplatní ani další argument orgánu prvního stupně uvedený na str. 9 napadeného rozhodnutí využívající na případy technických norem obecně platnou zásadu, že pozdější norma má přednost před dřívější. Odvolatel má za to, že uvedené derogační pravidlo nelze vztahovat na technické normy, které nejsou obecně právně závazné. Poukazuje též na to, že orgán prvního stupně toto pravidlo využívá ve prospěch své argumentace a komplexně odhlíží od skutečnosti, že v případě konkurence obecně závazných právních norem existuje a je striktně dodržována hierarchie derogačních pravidel. Pravidlo „*lex posterior derogat legi priori*“ nastupuje až v případě, kdy konkurence právních norem nebyla a nemohla být vyřešena podle „*lex specialis derogat legi generali*“. Stanovení oxidační stability středních destilátů je upraveno v ČSN EN ISO 12205, přičemž technická norma ČSN EN 15751 Motorová paliva – Methylestery mastných kyselin (FAME) a směsi s motorovou naftou – Stanovení oxidační stability metodou zrychlené oxidace (dále jen „ČSN EN 15751“), upravuje stanovení oxidační stability metodou zrychlené oxidace, která však v tomto případě nebyla využita. Odvolatel doplňuje, že uvedená derogační pravidla se nevztahují na konkurenci technických norem, kdy v případě jejich konkurence měl být kontrolním orgánem zvolen takový postup, který by výsledek zkoušky neovlivnil.

S odkazem na str. 10 napadeného rozhodnutí odvolatel konstatuje, že orgán prvního stupně staví své závěry především na základě odborného stanoviska k možnosti uvolňování látek z plastových kanystrů do pohonné hmoty vypracovaného společností ORLEN Unipetrol RPA s.r.o. – POLYMER INSTITUTE BRNO, odštěpný závod, dne 21. 9. 2022 (dále jen „stanovisko ORLEN“), ve kterém se mimo jiné uvádí: „*Při expozici HDPE materiálu motorovou naftou nebo benzínem dochází za laboratorní teploty pouze k velmi malému uvolňování aditiv do použité kapaliny. Hodnoty koncentrací se pohybují na úrovni max. desítek ppm. (...) I kdybychom předpokládali, že všechna aditiva z polymeru byla vylouhována do vzorku nafty (což je naprosto nemožné), výsledné hodnoty by byly mnohem nižší. Obsah aditiv v HDPE materiálech používaných pro výrobu kanystrů bývá max. 0,4 %. Kanystr na 5 l váží cca 400 g. Kdyby byl plný nafty, mohlo by se do ní tudíž dostat max. 1,6 g, což dělá 320 g/m³.*“ Odvolatel k tomu poznamenává, že ze stanoviska ORLEN vyplývá, že použitím plastových vzorkovnic z HDPE dochází k ovlivnění výsledné zkoušky, neboť i aditiva z HDPE vzorkovnice způsobují tvorbu úsad. Výsledná zkouška oxidační stability tak není objektivní. Z odborného stanoviska k výsledkům vzorku motorové nafty ČOI 273/10/21/V vypracovaného společností SGS Czech Republic, s.r.o., dne 26. 8. 2022 (dále jen „stanovisko SGS 2“) pak plyne, že naměřená přítomnost železa má na zjištěnou hodnotu oxidační stability významný vliv, přičemž tato hodnota měla i jiné příčiny, např. i výluh a tvorba úsad z použitých HDPE vzorkovnic. Odvolatel má za to, že přestože kontrolovaná motorová nafta obsahovala železo, nebyl jeho vliv na vyšší oxidační stability jediný, neboť přispění k takové hodnotě lze nepochybně spatřovat v použití HDPE vzorkovnic. Nebylo tak možné určit přesnou hodnotu

oxidační stability. V odborném stanovisku k výsledkům vzorku motorové nafty ČOI 273/10/21/V vypracovaného společností SGS Czech Republic, s.r.o., dne 10. 5. 2022 (dále jen „stanovisko SGS 1“) se pak výslovně uvádí, že nelze jednoznačně vyloučit či potvrdit vliv vzorkovnice na vyluhování změkčovadel, resp. na výsledek zkoušky oxidační stability s tím, že tento vliv je považován za nepravděpodobný. Odpověď Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 7. 6. 2022, č. j. MPO 55959/2022 (dále jen „stanovisko MPO“), potvrdila závaznost ČSN EN ISO 12205 i prostřednictvím ČSN EN 590. V návaznosti na tato odborná stanoviska odvolatel zdůrazňuje, že orgán prvního stupně nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Odvolatel shrnuje, že při kontrole nebyl dodržen postup stanovený pro odběr vzorků za účelem stanovení hodnoty ukazatele oxidační stability u motorové nafty. Použitím plastových vzorkovnic dochází k vyluhování, tedy zvýšení úrovně hodnoty úsad. Laboratorní výsledky jsou neobjektivní, nezákonné a nepoužitelné jako důkaz ve správním řízení. Není možné, aby v řízení o přestupku nebyly použity žádné důkazy, v této věci byly použity pouze důkazy a poznatky opatřené v rozporu s právními předpisy. Z těchto poznatků ani v kontextu odborných stanovisek nevyplývá, že by plastové vzorkovnice byly bez jakéhokoli vlivu na výslednou zkoušku oxidační stability. Vina odvolatele je usuzována pouze z nezákonné opatřených důkazů, napadené rozhodnutí je proto nezákonné.

V předmětné věci došlo nejen k formálnímu porušení postupu kontrolního orgánu při odběru vzorků, ale lze důvodně pochybovat i o materiální správnosti laboratorních výsledků. Jakékoliv laboratorní měření vzorků z plastových vzorkovnic nelze považovat za objektivní, hodnověrné, tedy vedoucí ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Odvolatel je přesvědčen o tom, že je dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí pro jeho nezákonnost a pro zastavení přestupkového řízení, neboť spáchání skutku, o němž se řízení vede, nebylo prokázáno.

Z procesní opatrnosti odvolatel předkládá důvody ke snížení uložené pokuty, kterou považuje za nepřiměřenou. Při určování výše trestu je třeba přihlídnout k praxi týkající se tohoto parametru. Orgán prvního stupně se nezabýval ani kontextem pandemie koronaviru, která měla obecně za následek snížení míry motorizace v České republice, což vedlo k daleko nižší obrátkovosti vydávaných pohonných hmot. Je třeba posoudit celkovou povahu parametru oxidační stability u motorové nafty a jeho význam v rámci běžné praxe relevantních subjektů. V porovnání s ostatními parametry kontrolovanými Českou obchodní inspekcí u motorové nafty lze oxidační stabilitu považovat za parametr nikoli problematický, tedy spíše podružný a nepodstatný, neboť nedostatky tohoto parametru nejsou v kontrolní praxi České obchodní inspekce obvyklé. Výskyt nedodržení ukazatele oxidační stability je patrný v poslední době, tedy v době charakterizované pandemií koronaviru a restriktivními opatřeními orgánů veřejné moci, což má zjevně souvislost s daleko nižší obrátkovostí motorové nafty a se zhoršováním tohoto parametru v důsledku dlouhodobějšího kontaktu motorové nafty s katalytickými kovy, kterými jsou tvořeny výdejní soustavy čerpacích stanic. Postupně se zpříšňující opatření orgánů veřejné moci reagující na vývoj pandemie neumožňovaly trhu pohonných hmot predikci vývoje prodeje pohonných hmot.

Odvolatel také konstatuje, že na území České republiky je fakticky jen jedna komerční i odborně a technicky způsobilá akreditovaná laboratoř schopná provádět analýzu pohonných hmot v plném rozsahu, a to společnost SGS Czech Republic, s.r.o. (dále jen „společnost SGS“). Tuto akreditovanou laboratoř využívá také správní orgán. Není tak představitelné a reálně možné, aby si kontrolované subjekty nechávaly provádět od společnosti SGS analýzu kvality

pohonných hmot v plném rozsahu požadavků specifikačních norem plošně na všech čerpacích stanicích. Standardně se v praxi ze strany kontrolovaných subjektů netestují parametry, které nejsou při kontrolách správního orgánu vykazovány jako problematické. Odvolatel podotýká, že požadavek na kontrolu všech parametrů pohonných hmot se mívá s realitou, kdy by jej nebylo objektivně možné realizovat z logistických a provozních důvodů na straně kontrolujících orgánů i kontrolovaných subjektů, a doplňuje, že z hlediska aplikovatelných právních předpisů a technických norem chybí komplexní nástroj pro predikci chování pohonné hmoty při dlouhodobém skladování založený na testování vybraných jakostních parametrů.

Podle ust. § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen zjistit i okolnosti svědčící ve prospěch toho, komu má být uložena povinnost. Odvolatel opakuje výše uvedené okolnosti spáchání přestupku, se kterými se orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí nikterak nevypořádal, a to přestože odvolatel s ohledem na ně navrhoval snížení výše uložené pokuty. Zdůrazňuje, že za nedodržení jakosti motorové nafty v parametru oxidační stabilita nebyl v minulosti trestán, k čemuž mělo být přihlédnuto jako k polehčující okolnosti. Orgán prvního stupně však přihlédl v jeho neprospěch k tomu, že se dříve dopustil skutkově nesouvisejících a nesourodých přestupků. Odvolatel dále poukazuje na to, že i u ohrožovacích přestupků musí být zdůvodněna míra potenciálního nebezpečí. Tato míra je jistě nižší, nacházeli se čerpací stanice nikoli v bezprostřední blízkosti dálnice či významně frekventované komunikace jako v posuzovaném případě. Ani k tomuto však orgán prvního stupně při určování výše sankce nepřihlédl. Závažnost přestupku spáchaného na čerpací stanici při méně významné či nevýznamné komunikaci z hlediska frekvence provozu je podle názoru odvolatele jistě daleko nižší, než by tomu bylo na území statutárního města, avšak orgán prvního stupně tento argument odmítá uznat jako relevantní, ačkoli přímo v napadeném rozhodnutí cituje ust. § 37 až § 40 zákona o přestupcích, ze kterých vyplývá, že takové okolnosti by měly být zohledněny.

Odvolatel má za to, že orgán prvního stupně nevyhodnotil povahu a závažnost spáchaného přestupku v souladu se zákonem, závažnost posoudil jednostranně v neprospěch odvolatele. Dále namítá, že orgán prvního stupně nepřihlédl ani k velikosti čerpací stanice, pokud jde o objem prodaných pohonných hmot, neuvedl, proč by měla být uložena pokuta v kontextu její vazby na kontrolovanou čerpací stanici přiměřená a splňující preventivní a represivní úlohu. Orgán prvního stupně uložil nepřiměřenou pokutu nereflakující skutečnost, že přestupek byl spáchán pouze na jedné čerpací stanici umístěné mimo významné dopravní tepny ohledně jednoho jediného produktu a v době pandemie.

V neposlední řadě orgán prvního stupně neučinil ani žádnou úvahu o majetkových poměrech odvolatele. Pouze konstatoval, že stanovená pokuta je ve výši 15 % zákonné sazby, což je zřejmě v očích orgánu prvního stupně přijatelná sazba pro odvolatele. Nebylo zohledněno, jak pokuta zasahuje do majetkové sféry odvolatele, nadto v situaci, kdy přestupek byl spáchán na jedné z jeho 75 čerpacích stanic. Uložená pokuta tedy nesplňuje požadavek na její individualizaci. Veškeré popsání skutečnosti mají zásadní a nepochybný vliv na úvahy o výměře pokuty, avšak orgán prvního stupně se jim nevěnoval, tedy jsou zásadním argumentem pro snížení výše uložené pokuty.

Závěrem odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil, neboť nebylo prokázáno spáchání přestupku. Pokud k zastavení řízení nedojde, navrhuje odvolatel, aby odvolací orgán snížil výši pokuty na výši reflektující povahu a závažnost spáchaného přestupku podle shora uvedených hledisek, ke kterým orgán prvního stupně nesprávně nepřihlédl.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěl odvolací orgán k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se jmenovaná společnost dopustila přestupku uvedeného ve výroku napadeného rozhodnutí, a tento přestupek jí byl bezpečně prokázán. Neshledal též v předchozím řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí. Odvolací orgán však opravil výrok napadeného rozhodnutí, pokud jde o uvedení, jaká hodnota ukazatele oxidační stabilita nebyla dodržena, jednalo se o maximální hodnotu, nikoli o minimální hodnotu. Jde o zřejmou nesprávnost, písařskou chybu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se výslovně uvádí, že u tohoto parametru je stanovena maximální přípustná hodnota, stejně tak je uvedeno i ve výroku příkazu, jehož doručením bylo toto správní řízení zahájeno. Dále odvolací orgán shledal důvody pro snížení uložené pokuty.

K námitce odvolatele, že mu orgán prvního stupně před vydáním napadeného rozhodnutí nedal možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, odvolací orgán uvádí následující. Podle věty první tohoto ustanovení *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.* Orgán prvního stupně po podání odporu proti příkazu zaslal odvolateli sdělení ve věci přestupkového řízení ze dne 1. 3. 2022, č. j. ČOI 29647/22/1000 (dále jen „sdělení ze dne 1. 3. 2022“), ve kterém uvedl, že byly shromážděny podklady pro vydání rozhodnutí, poučil ho o tom, že má před vydáním rozhodnutí právo se vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí ve věci podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, a že rozhodnutí ve věci nebude vydáno dříve než po uplynutí doby 14 dnů ode dne doručení sdělení. V reakci na vyjádření odvolatele k podkladům pro vydání rozhodnutí a žádost o nařízení ústního jednání ze dne 16. 3. 2022 (dále jen „vyjádření odvolatele ze dne 16. 3. 2022“) opatřil další podklady a nařídil ústní jednání. K nařízení ústního jednání a předvolání odvolatele došlo dopisem ze dne 19. 10. 2022, č. j. ČOI 130125/22/1000 (dále jen „nařízení ústního jednání“), jehož přílohou byly podklady opatřené v návaznosti na vyjádření odvolatele ze dne 16. 3. 2022. V nařízení ústního jednání bylo také uvedeno: *„Podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu bude obviněné závěrem tohoto ústního jednání – před vydáním rozhodnutí – dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, pokud se tohoto svého práva nevzdala.“* V protokolu o ústním jednání ze dne 1. 11. 2022 se mimo jiné uvádí: *„Navrhujeme proto postup podle ust. § 86 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tzn. zastavení řízení, neboť se skutek nestal, resp. nebyl prokázán. To je vše, co bych chtěl k věci uvést, ... (...) Po výsledku byl jmenovaný jednatel obviněné dotázán, zda se chce před vydáním rozhodnutí seznámit s obsahem spisu a případně navrhnout jeho doplnění. K tomu uvádí, že se s obsahem spisu nechce seznamovat.“*

Není tedy pravda, že by odvolatel nebyl upozorněn na to, že má právo vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Tohoto poučení se odvolateli dostalo jak ve sdělení ze dne 1. 3. 2022, tak v nařízení ústního jednání. Odvolateli bylo dostatečně umožněno vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí ve smyslu uvedeného ustanovení. Z nařízení jednání je zřejmé, že orgán prvního stupně již byl připraven vydat rozhodnutí ve věci a že shromažďování podkladů bylo ukončeno, současně byl odvolatel seznámen se všemi podklady pro vydání rozhodnutí, které byly do spisu doplněny po podání odporu proti příkazu.

Odvolací orgán v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2019, č. j. 1 As 322/2018-25, ve kterém se uvádí: „*Pokud správní orgán prvního stupně poučí účastníka, že bude mít možnost u ústního jednání uplatnit svá procesní práva, mimo jiné také právo vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, je toto poučení dostatečné pro zachování práva účastníka řízení podle § 36 odst. 3 správního řádu, nejsou-li po skončení ústního jednání žádné další podklady do spisu zařazeny. Za této situace není povinností správního orgánu, aby účastníka znova samostatně vyzval k vyjádření k podkladům pro rozhodnutí (viz např. rozsudky ze dne 11. 3. 2010, č. j. 5 As 24/2009 – 65, č. 2063/2010 Sb. NSS, ze dne 16. 5. 2012, č. j. 3 As 12/2012 – 21, nebo ze dne 23. 12. 2013, č. j. 8 As 54/2013 – 29).*“ V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 12. 2013, č. j. 8 As 54/2013-29, je konstatováno: „*V předvolání k ústnímu jednání ze dne 16. 1. 2012 magistrát poučil žalobce, že bude mít možnost u ústního jednání uplatnit svá procesní práva, mimo jiné také právo vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Toto poučení bylo dostatečné pro zachování práva účastníka řízení podle § 36 odst. 3 správního řádu, protože po skončení ústního jednání magistrát žádné další podklady do spisu nezařadil. Za této situace nebylo povinností magistrátu, aby žalobce znova samostatně vyzval k vyjádření k podkladům pro rozhodnutí. Byť k poučení podle § 36 odst. 3 správního řádu nedošlo až poté, kdy správní orgán formálně ukončil shromažďování podkladů rozhodnutí, bylo z něj zřejmé, k jakému okamžiku bude správní orgán považovat podklady za úplné a dostatečné pro rozhodnutí o věci samé. Účel § 36 odst. 3 správního řádu tím byl naplněn (srov. např. rozsudky ze dne 11. 3. 2010, č. j. 5 As 24/2009 – 65, č. 2063/2010 Sb. NSS, nebo ze dne 16. 5. 2012, č. j. 3 As 12/2012 – 21).*“

V posuzované věci nebyl po skončení ústního jednání již spis doplňován, poučení odvolatele v nařízení ústního jednání je z hlediska ust. § 36 odst. 3 správního řádu dostatečné. Tuto námitku odvolatele tak odvolací orgán považuje za nedůvodnou.

Pokud jde o námitku odvolatele týkající se nesprávného poučení o odvolání uvedeného v napadeném rozhodnutí, odvolací orgán souhlasí s odvolatelem, že rozhodnutí je vydáváno místně příslušným inspektorátem České obchodní inspekce a že o odvolání rozhoduje Ústřední inspektorát České obchodní inspekce. Poučení uvedené v napadeném rozhodnutí je tak nepřesné, nicméně v důsledku tohoto pochybení nebyl odvolatel nijak dotčen na svých právech (o čemž vypovídá i řádné projednání jeho odvolání odvolacím orgánem) a nejedná se tak o vadu, která by způsobovala nezákonnost napadeného rozhodnutí.

K námitkám odvolatele týkajícím se nesprávnosti a nezákonnosti postupu vedoucího ke zjištění hodnot ukazatele oxidační stabilita odvolací orgán uvádí následující. Postup při odběru vzorků je v úředním záznamu ze dne 8. 9. 2021, identifikační kód 102109080011304 (dále jen „úřední záznam 1“) popsán takto: „*Odběr vzorků byl realizován dle článku 4 ČSN EN 14275 Motorová paliva – Hodnocení kvality automobilového benzínu a motorové nafty – Vzorkování z výdejních pistolí veřejných a neveřejných čerpacích stanic, podmínek stanovených zákonem 311/2006 Sb. a vyhláškou 516/2020 Sb. Vlastní odběr vzorků byl proveden podle platné metodiky ČOI do nových, čistých, těsnících a suchých vzorkovnic – kanystrů a lahví označených UN kódem dle ADR. Vzorkovnice byly na místo odběru dopraveny ve funkčním izolovaném chladicím boxu. Před odběrem vzorků bylo provedeno do schválených nádob odčerpání minimálně 4 litrů z výdejní pistole, ze které byly následně plněny vzorkovnice. Před odběrem vzorků byla výtoková trubka výdejní pistole pečlivě očištěna bavlněnou tkaninou. Poté byla výtoková trubka vložena do vzorkovacích nádob a aktivací plnicího mechanismu byly vzorkovnice postupně plynule naplněny na 75-80 % objemu tak, aby se snížilo pění a ztráta lehkých podílů a zároveň zabránilo vystřikávání. Plněno bylo rychlostí umožňující únik vytlačeného vzduchu ze vzorkovnice, aniž by byla vzorkovaná pohonná hmota unášena. Po*

ukončení plnění byly vzorkovnice ihned uzavřeny uzávěry s těsněním a garančním kroužkem; překontrolováno řádné utěsnění nádob obrácením vzorkovnice dnem vzhůru na dobu minimálně 30 sekund. Během této doby nebyl pozorován únik vzorkované pohonné hmoty, těsnost vzorkovnice byla potvrzena. Vzorkovnice byla poté označena štítkem s údaji: datum vzorkování, druh vzorkované pohonné hmoty a identifikační kód vzorku – číslo vzorku ČOI. Uzávěr vzorkovnice byl zapečetěn bezpečnostní páskou tak, aby uzávěr a štítek nemohly být odstraněny bez poškození. Následně byly vzorkovnice vloženy zpět do izolovaného chladicího boxu.“

Z inspekční zprávy č. 2440/2021 ze dne 10. 9. 2021 a zkušebního protokolu č. 66069 ze dne 10. 9. 2021 vypracovaných společností SGS vyplývá, že ke zjišťování hodnoty ukazatele jakosti oxidační stabilita u vzorku č. 273/10/21/V odebraného na čerpací stanici odvolatele na adrese Kladno-Dubí, Libušina 172, byla použita zkušební metoda daná standardizovaným operačním postupem č. 111 (SOP 111) vycházejícím z ČSN EN ISO 12205. Při zkoušce byla zjištěna hodnota 3 360 g/m³, přičemž povolená maximální hodnota při zahrnutí nejistoty měření (podle ČSN EN ISO 12205) je 33 g/m³.

V návaznosti na námitky odvolatele uplatněné v průběhu správního řízení shromáždil orgán prvního stupně další podklady pro vydání rozhodnutí, a sice stanovisko ORLEN, stanovisko SGS 1, stanovisko SGS 2 a stanovisko MPO. Ve stanovisku SGS 1 se uvádí: *„V normě ČSN EN ISO 12205 je skutečně uvedeno: „Nesmí se používat vzorkovnice z měkkého (sodného) skla ani vzorkovnice z plastu (působením vzorků může docházet k vyluhování změkčovadel).“ Nicméně nám přijde vhodné upozornit, že tato norma vyšla v roce 1995 (jako ČSN převzata v roce 1998) a např. norma ČSN EN 15751 (z roku 2014), která se také věnuje stanovení oxidační stability, tento požadavek na vzorkovnici již neobsahuje. Používané vzorkovnice jsou z vysokohustotního polyethylenu s odpovídajícím UN kódem 3H1/Y/150. Na základě našich nejlepších znalostí a zkušeností nemůžeme jednoznačně potvrdit ani vyvrátit, zda ze vzorkovnice použité pracovníky ČOI mohlo dojít k vyluhování změkčovadel, která by ovlivnila zkoušku oxidační stability dle ČSN EN ISO 12205. Vzhledem k tomu, že od odebrání vzorku do vzorkovnice do zahájení zkoušky oxidační stability neuplynulo ani 48 hodin a vzhledem k poměru počtu odebraných vzorků motorových naft pracovníky ČOI do plastových vzorkovnic ku neshodám v parametru oxidační stabilita, se dle našeho názoru jeví vliv vzorkovnice jako nepravděpodobný.“*

Ve stanovisku SGS 2 je dále vysvětleno: *„Oxidační stabilita je negativně ovlivněna přítomností olefinů, polycyklických aromatických uhlovodíků a methyl esterů mastných kyselin. Proces oxidace je výrazně urychlen, pokud je motorová nafta v kontaktu s katalytickými kovy (např. měď, kobalt, nikl, železo apod.). V případě, že jsou katalytické kovy v motorové naftě rozpuštěny (řádově jednotky mg/l), tak k této katalytické reakci dochází i přímo při provádění zkoušky oxidační stability (EN ISO 12205 a EN 15751). (...) Společnost SGS pro ověření požadavků na složení a jakost pohonných hmot stanovených vyhláškou č. 516/2020 Sb. o požadavcích na pohonné hmoty a provedení některých dalších ustanovení zákona o pohonných hmotách provádí u motorové nafty i stanovení jakostního parametru obsahu manganu podle ČSN EN 16576 Motorová paliva – Stanovení obsahu manganu a železa v motorové naftě – Optická emisní spektrometrie s indukčně vázaným plazmatem (ICP OES). Tato metoda popisuje kromě stanovení obsahu manganu i stanovení obsahu železa. Proto je k dispozici u tohoto vzorku 273/10/21/V, č. 66069 i výsledek stanovení obsahu železa. Obsah železa v uvedeném vzorku motorové nafty je 3,9 mg/l, což je vysoká hodnota ve srovnání s vyhovujícími vzorky z hlediska oxidační stability. Obvyklá koncentrace železa zjištěná ve vyhovujících vzorcích motorové nafty je pod limitem stanovitelnosti metody (< 0,5 mg/l). Na*

základě našich zkušeností a literárních podkladů se jeví jako velice pravděpodobné, že přítomnost železa v uvedeném vzorku má významný vliv na naměřenou hodnotu oxidační stability.“

Ve stanovisku ORLEN se pojednává o tom, že: *„Kanystry na pohonné hmoty se standardně vyrábějí z materiálu HDPE. To je případ i vámi použitého kanystru vyrobeného z materiálu Marlex HMX 50100. Jedná se o vyfukovací typ používaný na výrobu větších nádob. V tomto materiálu se nenacházejí žádná změkčovadla ani látky podobného typu. Standardní aditivaci tvoří stabilizátory na bázi fenolů a fosfitů, zabraňující oxidaci polymerní matrice při zpracování (typicky Irganox 1010 - CAS 6683-19-8, Irgafos 168 – CAS 31570-04-4). Při expozici HDPE materiálu motorovou naftou nebo benzínem dochází za laboratorní teploty pouze k velmi malému uvolňování aditiv do použité kapaliny. Hodnoty koncentrací se pohybují na úrovni max. desítek ppm. Po prostudování předložených faktů i příslušné normy (ČSN ISO 12 205 Oxidační stabilita) můžeme říci, že podle našich zkušeností není možné, aby naměřené hodnoty (3360 g/m³) byly jakkoli způsobeny interakcí mezi materiálem kanystru a vzorkem motorové nafty. (...) Kdyby byl (pozn. kanystr) plný nafty, mohlo by se do ní tudíž dostat max. 1,6 g, což dělá 320 g/m³. Tato hodnota je o řád nižší než naměřená. Kromě toho musím znovu zdůraznit, že se jedná pouze o myšlenkový experiment, reálně není možné extrahovat tímto způsobem ani zlomek aditiv, obsažených v materiálu kanystru.“* Ve správním spisu jsou založeny též dokumenty vztahující se k posouzení a certifikaci použitých plastových vzorkovnic.

Z uvedených podkladů vyplývá, že není možné, aby byla hodnota ukazatele oxidační stabilita zjištěná rozborem vzorku č. 273/10/21/V způsobena vyluhováním změkčovadel obsažených v použité vzorkovnici. Naopak je zřejmé, že ve vzorku byl zjištěn vysoký obsah železa nasvědčující tomu, že právě kontakt motorové nafty s kovem (železem) urychlil proces oxidace, a tak došlo ke vzniku hodnoty ukazatele oxidační stabilita zjištěné u tohoto vzorku motorové nafty. Odvolací orgán zdůrazňuje, že maximální povolená hodnota oxidační stabilita byla překročena stokrát.

Pokud jde o úvahy odvolatele vztahující se ke stanovisku ORLEN, odvolací orgán odmítá, že by z tohoto stanoviska vyplývalo, že výsledná zkouška oxidační stability nebyla objektivní. Poukazuje na závěr stanoviska ORLEN, ve kterém se uvádí, že *„reálně není možné extrahovat tímto způsobem ani zlomek aditiv, obsažených v materiálu kanystru.“* Je nutné zmínit též další vyjádření obsažené v tomto stanovisku, a sice: *„V tomto materiálu se nenacházejí žádná změkčovadla ani látky podobného typu.“* Přitom právě obsah změkčovadel v plastových vzorkovnicích byl důvodem, proč se podle ČSN EN ISO 12205 neměly používat. Stanovisko ORLEN pouze připouští, že teoreticky, v rámci *„myšlenkového experimentu“*, může docházet jen k velmi malému uvolňování aditiv do použité kapaliny. V každém případě je pak ve stanovisku vyloučeno, že by naměřená hodnota 3 360 g/m³ mohla být způsobena vzájemným působením materiálu použité vzorkovnice a motorové nafty. Toto podle názoru odvolacího orgánu umocňuje i vyjádření ve stanovisku SGS 1, že k zahájení zkoušky oxidační stability došlo nedlouho po odběru vzorku – vzorek motorové nafty č. 273/10/21/V byl odebrán dne 8. 9. 2021 v době mezi 12:47 a 14:15. Zprávu o zjištěné neshodě obdržel orgán prvního stupně dne 10. 9. 2021 v 11:06 (viz e-mail, který je součástí správního spisu), tedy ani ne po 48 hodinách. K interakci mezi materiálem vzorkovnice a motorovou naftou tak docházelo po krátkou dobu.

Podle ust. § 4 odst. 2 vyhlášky č. 516/2020 Sb. *odběr vzorků a posouzení výsledků zkoušek musí u jednotlivých pohonných hmot odpovídat příslušným českým technickým normám.* V poznámce pod čarou k tomuto ustanovení jsou uvedeny konkrétní technické normy: „*ČSN EN ISO 3170, ČSN EN 14275, ČSN 65 6501, ČSN EN 14274, ČSN EN ISO 4259-1 a ČSN EN ISO 4259-2.*“ Jak vyplývá z výše uvedené citace z úředního záznamu 1, při kontrole u odvolatele bylo při odběru vzorků postupováno podle ČSN EN 14275, která je výslovně uvedena ve výše citované poznámce pod čarou (námitky odvolatele vztahující se k významu poznámky pod čarou považuje odvolací orgán za nerozhodné, není zpochybňována aplikace právě těch technických norem, které byly použity, spornou otázkou je, zda došlo ke splnění požadavků na postup při odběru vzorků a jejich rozboru, resp. možnost ovlivnění výsledků zkoušek použitou vzorkovnicí). V čl. 4.1 ČSN EN 14275 jsou stanoveny obecné požadavky na vzorkovací nádoby, včetně požadavku na to, aby byly vzorkovnice vyrobeny z materiálu, který nemá vliv na analýzu. V národní příloze NA.1 je pak výslovně umožněno použít jako vzorkovnice skleněné nebo plastové lahve, pokovené lahve nebo plechovky v závislosti na vzorkovaném materiálu o objemu mezi 0,25 l a 5 l (i větším).

Odvolací orgán považuje za příhodné vyjádření ve stanovisku SGS 1, že ČSN EN ISO 12205 je z roku 1995, resp. jako ČSN byla převzata v roce 1998, a že pozdější ČSN EN 15751 (z roku 2014) již požadavek na to, aby použité vzorkovnice nebyly z plastu, neobsahuje. Rovněž ČSN EN 14275 je pozdějšího data, byla převzata v roce 2013 a jak podotknuto výše, i její národní příloha umožňuje odběr vzorků pohonných hmot do plastových vzorkovnic. Vyloučení plastových vzorkovnic vyjádřené v ČSN EN ISO 12205 nebylo převzato do pozdějších technických norem vztahujících se k postupu při odběru vzorků pohonných hmot a ke stanovování oxidační stability u motorové nafty, i plast může být podle těchto pozdějších technických norem pro vzorkovnice vhodným materiálem neovlivňujícím výsledky zkoušek. S odvolatelem však lze souhlasit v tom, že ČSN EN 15751 nebyla v posuzované věci použita [při odběru vzorků bylo postupováno podle ČSN EN 14275 (viz úřední záznam 1) a při zjišťování hodnoty ukazatele oxidační stability byla použita ČSN EN ISO 12205 (viz inspekční zpráva č. 2440/2021 ze dne 10. 9. 2021; k použití této normy, a nikoli ČSN EN 15751, se vyjádřil orgán prvního stupně na str. 10 napadeného rozhodnutí), s tímto odůvodněním se odvolací orgán ztotožňuje], a už jen z tohoto důvodu nebylo možné aplikovat zásadu „*lex posterior derogat legi priori*“.

Je nutné zdůraznit, že vyloučení plastových vzorkovnic podle ČSN EN ISO 12205 bylo stanoveno z důvodu možného vyluhování změkčovadel. Materiál, ze kterého byla vyrobena vzorkovnice použitá při kontrole, neobsahoval žádná změkčovadla ani látky podobného typu. Při odběru vzorků tak byly dodrženy požadavky na použití vzorkovnic z takového materiálu, který neovlivní výsledky analýzy. Odvolací orgán v této souvislosti odkazuje na str. 9 napadeného rozhodnutí, na které orgán prvního stupně správně podotkl: „*... samotný odběr do plastové vzorkovnice z materiálu odpovídajícího složení (u něhož nehrozí vyluhování změkčovadel v důsledku působení vzorku), jako je např. zmiňovaný HDPE), samo o sobě nezakládá nezákonnost postupu. (...) Jak už bylo vysvětleno výše, v materiálu HDPE se nenacházejí žádná změkčovadla ani látky podobného typu a nehrozí tedy vyluhování změkčovadel v důsledku působení vzorku, jak se v rámci své obhajoby snaží tvrdit obviněná.*“

Závěr, že k takovému vlivu při použití orgánem prvního stupně používaných vzorkovacích nádob nedochází, vyplývá nejen z odborných stanovisek citovaných výše, ale též z dlouhodobé praxe správního orgánu, který plastové vzorkovnice při svých kontrolách dlouhodobě používá, přičemž ke zjišťování nedostatků v ukazateli oxidační stability dochází zcela výjimečně (viz níže).

Z nabývacích dokladů předložených při kontrole dne 8. 9. 2021 plyne, že k poslednímu závozu motorové nafty Diesel Premium došlo dne 31. 8. 2021, oproti tomu motorová nafta označená jako Nafta F+ byla dodána dne 5. 9. 2021 a u ní byl v ukazateli oxidační stabilita zjištěn vyhovující výsledek, konkrétně 1 g/m^3 (vzorek č. 272/10/21/V, inspekční zpráva č. 2439/2021 ze dne 10. 9. 2021). Tento vzorek byl odebrán do stejných vzorkovnic jako vzorek č. 273/10/21/V (viz úřední záznam 1), přesto u něj byla zjištěna naprosto vyhovující hodnota ukazatele oxidační stabilita. Do totožných vzorkovnic, tj. plastových kanystrů a plastové lahve, byl odebrán i vzorek motorové nafty Premium č. 275/10/21/V při kontrole dne 13. 9. 2021 (bylo zjištěno, že dne 12. 9. 2021 byla provedena následná dodávka této pohonné hmoty, a tak byl proveden nový odběr; viz úřední záznam ze dne 13. 9. 2021, identifikační kód 102109130011301). Z inspekční zprávy č. 2483/2021 ze dne 15. 9. 2021 pak vyplývá, že v ukazateli oxidační stabilita byla zjištěna hodnota 3 g/m^3 , tedy vyhovující výsledek. Oba vyhovující výsledky byly tisíckrát nižší než zjištěný nevyhovující výsledek u vzorku č. 273/10/21/V, ačkoli všechny vzorky byly odebrány do stejných vzorkovnic. Z toho je patrné, že použité vzorkovnice neovlivnily výsledky rozboru.

Sám odvolatel pak připouští, že „... výskyty nedodržení parametru oxidační stability se vyskytují v poslední době, tedy v době charakterizované pandemií koronaviru a restriktivními opatřeními orgánů veřejné moci, což má samozřejmě souvislost s daleko nižší obrátkovostí motorové nafty a zhoršování tohoto parametru v důsledku dlouhodobějšího kontaktu motorové nafty s katalytickými kovy, kterými jsou tvořeny výdejní soustavy čerpacích stanic.“ V těchto skutečnostech lze tedy spíše spatřovat důvody vedoucí k nesplnění požadavku na jakost motorové nafty v ukazateli oxidační stabilita, o čemž svědčí také zvýšený obsah železa zjištěný společností SGS u vzorku č. 273/10/21/V oproti vyhovujícím vzorkům, jak je uvedeno ve stanovisku SGS 2.

Ze stanoviska SGS 2 přitom nikterak neplyne, že by zjištěná hodnota ukazatele oxidační stabilita mohla být způsobena tvorbou úsad z použití HDPE vzorkovnic, jak tvrdí odvolatel ve svém odvolání. K této otázce se společnost SGS vyjádřila ve stanovisku SGS 1. Uvedla, že nemůže potvrdit ani vyvrátit, zda z použité vzorkovnice mohlo dojít k vyluhování změkčovadel, které by ovlivnilo zkoušku oxidační stability dle ČSN EN ISO 12205, na druhou stranu poukázala na konkrétní důvody, proč se jí to jeví jako vysoce nepravděpodobné. Ve spojení s ostatními stanovisky považuje odvolací orgán za vyloučené, že by zjištěný výsledek byl způsoben použitými vzorkovnicemi, jak blíže podrobně odůvodňuje v tomto rozhodnutí.

Jak vyplývá i z odvolání odvolatele, nevyhovující výsledky v ukazateli oxidační stabilita byly při kontrolách České obchodní inspekce zjišťovány jen zřídka, nejedná se o problematický ukazatel (za posledních deset let byl z tisíců odebraných vzorků motorové nafty zjištěn nedostatek v parametru oxidační stabilita pouze u deseti odebraných vzorků). Správní orgán přitom při odběrech vzorků motorové nafty používá plastové vzorkovnice, přesto jsou v ukazateli oxidační stabilita zpravidla zjišťovány vyhovující hodnoty, a to dokonce hodnoty, které jsou významně pod stanovenou maximální hodnotou 33 g/m^3 (jak je zřejmé z výsledků zkoušek jiných vzorků odebraných u odvolatele, které jsou zmíněny v tomto rozhodnutí).

Řada kontrol prováděných Českou obchodní inspekcí se zaměřením na prověřování dodržování ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách proběhla i u odvolatele. Nedostatek v ukazateli oxidační stabilita byl zjištěn jen při kontrole dne 8. 9. 2021 řešené v tomto řízení. K tomu lze odkázat např. na kontrolu proběhlou dne 24. 8. 2021 na čerpací stanici odvolatele

č. 18, Folmava, 345 32 Česká Kubice, kdy byl rovněž proveden odběr vzorku motorové nafty do plastových vzorkovnic (úřední záznam ze dne 24. 8. 2021, identifikační kód 222108240025002). Vzorek motorové nafty č. 228/22/21/V vyhověl všem sledovaným jakostním ukazatelům, podle inspekční zprávy č. 2283/2021 ze dne 26. 8. 2021 byla zjištěna hodnota ukazatele oxidační stabilita nižší než 1 g/m^3 . Dne 17. 6. 2020 proběhla kontrola i na čerpací stanici odvolatele umístěné na adrese Kladno-Dubí, Libušina 172, tj. na čerpací stanici, kde byl zjištěn nyní řešený nedostatek. Také při této kontrole byl odebrán vzorek motorové nafty do plastových vzorkovnic, který byl označen číslem 120/10/20/V, (úřední záznam ze dne 17. 6. 2020, identifikační kód 102006170079003). Podle inspekční zprávy č. 1209/2020 byla v ukazateli oxidační stabilita zjištěna hodnota nižší než 1 g/m^3 .

Pokud by skutečně byl vliv použití plastových vzorkovnic takový, jak tvrdí odvolatel, musela by být nevyhovující hodnota tohoto ukazatele zjišťována pravidelně, k čemuž však prokazatelně nedochází (viz výše). O správnosti výsledků rozborů vzorků motorové nafty nejsou pochybnosti, použití plastových vzorkovnic nemohlo mít vliv na zjištěné hodnoty sledovaných jakostních ukazatelů.

Vzhledem k výše uvedenému má odvolací orgán za to, že postup při kontrole byl správný, podklady pro vydání rozhodnutí nebyly opatřeny v rozporu s právními předpisy, skutkový stav věci byl zjištěn řádně a bez důvodných pochybností bylo prokázáno, že se odvolatel dopustil přestupku podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách.

Odvolací orgán se dále zabýval odůvodněností výše uložené pokuty a námitkami odvolatele s tím souvisejícími. Při určení výměry trestu se orgán prvního stupně zabýval relevantními kritérii danými ust. § 37 a násl. zákona o přestupcích, zejména povahou a závažností přestupku a přitěžujícími a polehčujícími okolnostmi (v podrobnostech odvolací orgán odkazuje na str. 12 až 14 napadeného rozhodnutí). S ohledem na zjištěnou odchylku od stanovené maximální hodnoty ukazatele oxidační stabilita (mezní hodnota byla překročena stokrát) hodnotil pochybení odvolatele jako velmi závažné. Pravděpodobnost vzniku škodlivých důsledků tak byla vysoká. Přitěžující okolnost dále orgán prvního stupně shledal v tom, že se ze strany odvolatele jedná o opakované spáchání přestupku podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách. Odvolatel byl pro prodej nejakostních pohonných hmot sankcionován příkazem ze dne 18. 9. 2018, č. j. ČOI 92574/18/2000/Bö, kdy byl zjištěn nedostatek v ukazateli obsah kyslíku u benzínu. Dále byl odvolatel příkazem ze dne 12. 4. 2019, č. j. ČOI 46057/19/2200, potrestán pro porušení jiných právních povinností, a sice porušení ust. § 3 odst. 1 písm. d) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v rozhodném znění (při prodeji pohonných hmot používal úředně neověřená měřidla), a porušení ust. § 5 odst. 7 písm. a) zákona o pohonných hmotách (nezajistil řádně značení výdejních stojanů). Ačkoli se jednalo o porušení jiných povinností, svědčí tato skutečnost o přístupu odvolatele k plnění právními předpisy daných povinností, z tohoto pohledu lze i k této skutečnosti přihlídnout v neprospěch odvolatele.

Pokud jde o povahu parametru oxidační stabilita a jeho významu v rámci běžné praxe, odvolací orgán uvádí, že použitím motorové nafty nevyhovující v ukazateli oxidační stabilita může dojít k poškození palivového systému vozidla, konkrétně k ucpání palivového systému a ke zvýšenému opotřebení nebo poškození citlivých hydraulických prvků palivového systému. Význam tohoto parametru je tak značný. Důležitost jednotlivých ukazatelů není dána tím, zda je v praxi kontrolního orgánu problematický, či nikoli. To je z hlediska zákazníků čerpací stanice zcela nepodstatné.

Co se týče testování jednotlivých ukazatelů ze strany kontrolovaných subjektů, odvolací orgán konstatuje, že odpovědnost za přestupek podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách je odpovědností objektivní. Nezáleží tedy na míře zavinění, tento přestupek lze spáchat i nezaviněně. Správní orgán není povinen zjišťovat, jak došlo ke vzniku nejakosti. K tomuto lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2011, č. j. 1 As 112/2010-52, kde se uvádí: „*Obdobně, jak je tomu u většiny správních deliktů (s výjimkou především přestupků – pozn. přestupků ve smyslu dřívějšího zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích), i v případě správní sankce podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o pohonných hmotách (pozn. – nyní jde o ust. § 8 odst. 1 zákona o pohonných hmotách) se jedná o objektivní odpovědnost (odpovědnost za protiprávní jednání bez podmínky zavinění). Je tomu tak z praktických důvodů. Zjišťování a dokazování zavinění v situacích, kdy porušení povinností je často výsledkem činnosti řady jednotlivců, tak jak to ostatně zmiňuje i sama stěžovatelka, by totiž bylo velmi obtížné a zdlouhavé. Ve snaze zjednodušit postavení příslušných správních orgánů při ukládání sankcí podnikatelským subjektům je proto právní úprava správních deliktů podle zákona o pohonných hmotách založena na objektivní odpovědnosti (nebo také „odpovědnosti za výsledek“) na rozdíl např. od odpovědnosti podle trestního zákona.“*

Odpovědnosti za tento přestupek se provozovatel čerpací stanice může zprostit pouze v případě, že prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které je možné požadovat, aby přestupku zabránil, tj. prokáže naplnění liberačního důvodu. Podle ust. § 21 odst. 1 zákona o přestupcích *právník osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.* K otázce naplnění liberačního důvodu odvolací orgán odkazuje také na judikaturu Nejvyššího správního soudu, který se opakovaně vyjádřil tak, že poukázání na nerealizovatelnost určitých opatření ke zjištění jakosti prodávaných pohonných hmot pro jejich finanční nákladnost není možné považovat za naplnění liberačního důvodu. Pokud odvolatel poukazuje na to, že v praxi se netestují parametry, které se v praxi správního orgánu nevyskytují jako problematické, nelze mít za to, že by došlo k naplnění liberačního důvodu. Neprovádění opatření ke zjištění jakosti prodávaných pohonných hmot z těchto důvodů nepředstavuje vynaložení veškerého úsilí, které bylo možné požadovat, aby k přestupku nedošlo. Takovým důvodem není ani finanční náročnost provádění takových opatření. Odvolací orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu 16. 8. 2018, č. j. 1 As 323/2017-32, ve kterém se uvádí: „*Nejvyšší správní soud již také opakovaně konstatoval (viz např. rozsudek ze dne 20. 4. 2017, č. j. 1 As 163/2016 - 76, nebo již výše citovaný rozsudek č. j. 4 As 123/2014 - 33), že distribuce pohonných hmot koncovým spotřebitelům jakožto látek potenciálně nebezpečných z důvodu jejich hořlavosti a dalších rizik pro životní prostředí i majetek či zdraví osob je spojena s řadou přísných pravidel, která mají za cíl eliminaci těchto významných rizik. Tato regulace je legitimní a žádoucí i vzhledem k tomu, že koneční spotřebitelé nemají žádnou možnost, jak kvalitu prodávaných pohonných hmot posoudit, a musejí se zcela spoléhat na to, že regulační orgány zajistí, aby byly v distribuční síti prodávány pouze kvalitní a nezávadné pohonné hmoty. Závažnosti případných následků porušení povinností provozovatelů čerpacích stanic pak odpovídá jednak konstrukce objektivní odpovědnosti těchto osob za správní delikty a úzce vymezený liberační důvod, jednak i výše zákonných sazeb sankcí. Prostředky, kterými provozovatelé čerpacích stanic zajistí, aby jimi prodávané pohonné hmoty vyhovovaly předpisům, jsou ponechány na jejich úvaze. Pokud se však chtějí liberovat v případě zjištění, že jimi nabízené pohonné hmoty jsou závadné, musí prokázat, že provedli veškerá technicky možná opatření vhodná k zabránění tomuto protiprávnímu stavu, a nepostačí jejich poukaz na to, že tato technicky možná opatření po nich nebylo možno spravedlivě požadovat, protože by nebyla ekonomická. Provozovatelé čerpacích stanic mají možnost volby, jaká opatření mají provést k zamezení prodeje závadných pohonných*

hmot, ovšem za podmínky, že tato opatření budou způsobilá k účinné prevenci a eliminaci uvedeného protiprávního stavu.“

Je nutné dodat, že odvolatelem uváděné důvody netestování ukazatele oxidační stabilita nelze považovat ani za polehčující okolnost. Jak již bylo uvedeno, použitím motorové nafty nevyhovující v ukazateli oxidační stabilita může dojít k poškození palivového systému vozidla, je proto třeba předcházet tomu, aby byly takto nejakostní pohonné hmoty prodávány. Prodávající pohonných hmot je povinen zajistit, aby prodával pouze takové pohonné hmoty, kterou bude vyhovovat všem stanoveným jakostním požadavkům bez ohledu na to, jak často jsou nedostatky v konkrétním ukazateli zjišťovány při kontrolách prováděných Českou obchodní inspekcí.

Co se týče toho, že k přestupku došlo v období pandemie koronaviru, odvolací orgán souhlasí s odvolatelem v tom, že v tomto období byl v důsledku restriktivních opatření orgánů veřejné moci snížen pohyb osob, což vedlo mimo jiné i k nižší vytíženosti silniční dopravy a dle slov odvolatele má tato skutečnost „*samozřejmě souvislost s daleko nižší obrátkovostí motorové nafty*“. Odvolací orgán je však toho názoru, že odvolatel mohl přizpůsobit závoz této motorové nafty pandemické situaci tak, aby byl schopen dostát své povinnosti dané ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách (v září 2021 již pandemická situace trvala přibližně rok a půl). V tomto tedy není možné spatřovat polehčující okolnost.

Pokud jde o polohu kontrolované čerpací stanice, odvolací orgán uvádí, že čerpací stanice je umístěna na adrese sídla odvolatele, u silnice 2. třídy, konkrétně silnice II/101, která je širším okruhem kolem Prahy, v úseku, kde se nachází čerpací stanice odvolatele, spojuje Kladno a Kralupy nad Vltavou. Odvolací orgán musí korigovat vyjádření orgánu prvního stupně, který na str. 12 napadeného rozhodnutí uvedl: „*V tomto smyslu je naprosto podružné, zda se čerpací stanice obviněné nachází u dálnice či jiné frekventované komunikace a kolik zákazníků tuto konkrétní pohonnou hmotu natankovalo, neboť spotřebitel jedoucí po méně frekventované komunikaci není méně významným než spotřebitel jedoucí po dálnici. Z hlediska uložené výše pokuty není ani relevantní velikost čerpací stanice, jak namítá obviněná, neboť pokuta není ukládána této čerpací stanici, ale obviněné jako odpovědnému subjektu.*“ Na závažnost přestupku má totiž jistě vliv, kolika zákazníků se mohlo pochybení odvolatele dotknout. Pokud by se jednalo o čerpací stanici umístěnou např. na dálnici s vysokou frekvencí provozu, počet případně dotčených kupujících by byl větší než v případě čerpací stanice nacházející se mimo obydlenou oblast u málo frekventované komunikace. Nejde tedy o to, že by byl zákazník jedoucí po méně vytížené silnici méně významný než zákazník jedoucí po dálnici. Obdobné lze uvést i k velikosti čerpací stanice. K umístění čerpací stanice odvolatele, na které došlo k pochybení, nelze podle názoru odvolacího orgánu přihlídnout ve prospěch odvolatele, poloha čerpací stanice není z hlediska frekvence provozu bezvýznamná, zároveň se nejedná o malou čerpací stanici.

Odvolací orgán má na rozdíl od orgánu prvního stupně za to, že jako polehčující okolnost mělo být hodnoceno, že stanoveným jakostním požadavkům nevyhověl pouze jeden vzorek, a to pouze v jednom ukazateli. Tato skutečnost je důvodem pro snížení výše uložené pokuty.

Co se týče námítky odvolatele, že orgán prvního stupně neuvedl úvahu ohledně přiměřenosti výše uložené pokuty v kontextu její vazby právě na kontrolovanou čerpací stanici, odvolací orgán uvádí, že pokuta je ukládána odvolateli jako právnické osobě, při zvažování majetkových a osobních poměrů se tak vychází ze situace odvolatele jako celku, nikoli

z hospodaření konkrétní čerpací stanice, kde došlo k protiprávnímu jednání. Odvolatel podniká ve velkém rozsahu, jak sám uvádí v odvolání, provozuje 75 čerpacích stanic. Odvolací orgán nahlédl do veřejně dostupné sbírky listin obchodního rejstříku, ve které je zveřejněna mimo jiné účetní závěrka odvolatele za rok 2021. Z rozvahy v plném rozsahu ke dni 31. 12. 2021 vyplývá, že odvolatel měl oběžná aktiva ve výši 1.603.262 tisíc Kč (v roce 2020 šlo o 1.417.469 tisíc Kč), z toho 1.481.403 tisíc Kč byly peněžní prostředky na účtech, na druhou stranu odvolatel využíval cizích zdrojů ve výši 85.012 tisíc Kč (v roce 2020 54.164 tisíc Kč). Podle výkazu zisku a ztráty v plném rozsahu ke dni 31. 12. 2021 utržil za prodej zboží 3.595.434 tisíc Kč (v roce 2020 2.836.018 tisíc Kč), dosáhl čistého obrátu ve výši 3.646.566 tisíc Kč (v roce 2020 2.886.791 tisíc Kč) a výsledek hospodaření v účetním období činil 113.193 tisíc Kč (v roce 2020 110.849 tisíc Kč). O jakékoli nepřiměřenosti výše uložené pokuty majetkovým poměrům odvolatele tedy nemůže být řeč.

S ohledem na to, že odvolací orgán shledal polehčující okolnost v tom, že pochybení bylo zjištěno pouze u jednoho vzorku a jen v jednom ukazateli, snížil výši uložené pokuty z částky 750.000,- Kč na 700.000,- Kč. K výraznějšímu snížení uložené pokuty však nebyly dány důvody. Pokutu v této výši považuje odvolací orgán za přiměřenou, odpovídající okolnostem případu a dostatečně splňující represivní i preventivní účinky.

Pokuta v této výši rovněž odpovídá pokutám ukládaným v obdobných případech. V tomto ohledu lze odkázat např. na rozhodnutí ze dne 30. 9. 2021, č. j. ČOI 125376/21/O100/Bal/Št, kterým byla uložena pokuta ve výši 300.000,- Kč pro přestupek podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách (u motorové nafty byl zjištěn nedostatek v parametru oxidační stabilita, konkrétně byla zjištěna hodnota 57 g/m³), či na rozhodnutí ze dne 8. 3. 2023, č. j. ČOI 11260/23/3000/R/N, kterým byla uložena pokuta ve výši 2.000.000,- Kč pro přestupek podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách (u tří vzorků motorové nafty byly zjištěny nedostatky v ukazateli oxidační stabilita, zjištěné hodnoty byly 290 g/m³, 91 g/m³ a 343 g/m³, resp. 354 g/m³; k posledním uvedeným hodnotám odvolací orgán poznamenává, že při jedné kontrole byl odebrán vzorek motorové nafty jak do plastové vzorkovnice, jako v případě řešené kontroly u odvolatele, jeho rozborem byla zjištěna hodnota 343 g/m³, tak do plechovky, rozborem tohoto vzorku byla zjištěna hodnota 354 g/m³, tedy vyšší než v případě odběru do plastové vzorkovnice; i z tohoto je tak patrné, že použití plastových vzorkovnic nemá vliv na zjištěné hodnoty ukazatele oxidační stabilita). Rozdíly ve výších uložených pokut odpovídají rozdílům v závažnosti případů – u odvolatele se jednalo o mnohem výraznější odchylku od stanoveného maxima, v případě rozhodnutí ze dne 8. 3. 2023, č. j. ČOI 11260/23/3000/R/N, byly řešeny nedostatky zjištěné při třech kontrolách. Obě rozhodnutí, na která je v tomto odstavci odkazováno, jsou veřejně dostupná na internetových stránkách správního orgánu: <https://www.coi.cz/pro-spotrebitele/pokuty-za-nejakostni-paliva/>.

Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží správní orgán obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán účastníkovi, který správní řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou, a to ve výši stanovené prováděcím právním předpisem. V tomto případě bylo správní řízení vyvoláno shora popsaným protiprávním jednáním odvolatele. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, je paušální částka nákladů řízení stanovena ve výši 1.000,- Kč. Orgán prvního stupně tak uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč v souladu s právními předpisy.

Podle ust. § 14 odst. 6 správního řádu je z projednávání a rozhodnutí věci vyloučena úřední osoba, která se účastnila řízení v téže věci na jiném stupni. V tomto případě je přezkoumáváno rozhodnutí Inspektorátu České obchodní inspekce Středočeského a Hl. m. Prahy vydané v řízení, v němž jako oprávněná úřední osoba vystupoval Ing. Jan Štěpánek, který je v současné době na pozici ústředního ředitele České obchodní inspekce, jenž podle organizačního řádu České obchodní inspekce rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí inspektorátu České obchodní inspekce. Z tohoto důvodu tuto věc rozhodl Mgr. Vlastimil Turza, vedoucí oddělení právního, pověřený rozhodováním v případech spadajících do režimu ust. § 14 odst. 6 správního řádu.

Z výše uvedených důvodů rozhodl odvolací orgán tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta nebo náhrada nákladů řízení zaplacený ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

Poučení o odvolání

Toto rozhodnutí je konečné a nelze se proti němu dále odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Mgr. Vlastimil Turza
vedoucí oddělení právního
Ústřední inspektorát
České obchodní inspekce
podepsáno elektronicky

Česká obchodní inspekce
Inspektorát Středočeský a Hl. město Praha
110 00 Praha 1, Štěpánská 796/44

Čj.: ČOI 150272/22/1000
 Sp.zn. ČOI 116291/21/1000
 SEČ 10/0624/21/11

V Praze dne 30. prosince 2022

R O Z H O D N U T Í

Inspektorát České obchodní inspekce Středočeský a Hl. město Praha se sídlem 110 00 Praha 1, Štěpánská 44, věcně příslušný dle ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pohonných hmotách“) a místně příslušný dle ustanovení § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), v řízení zahájeném podle ustanovení § 78 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, rozhodl v souladu s ustanovením § 93 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich,

t a k t o :

I. Obviněná právnická osoba, obchodní společnost **RoBiN OIL s.r.o.**, se sídlem 272 03 Kladno-Dubí, Libušina 172, IČO: **49823574** (dále jen „obviněná“), se uznává vinnou z porušení právní povinnosti, kterého se dopustila tím, že při kontrole provedené kontrolním orgánem České obchodní inspekce (dále jen „ČOI“) dne **08.09.2021** u čerpací stanice **RoBiN OIL 048** (provozovna id.č. 1005523321), umístěné na adrese **Kladno-Dubí, Libušina 172**, prodávala pohonnou hmotu motorová nafta pro mírné klima **Diesel Premium** (dále jen „nafta motorová“), nesplňující požadavek na jakost stanovený § 3 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 516/2020 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty a provedení některých dalších ustanovení zákona o pohonných hmotách (dále jen „vyhláška o požadavcích na pohonné hmoty“) a ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť ve sledovaném ukazateli jakosti „**Oxidační stabilita**“ byla u odebraného vzorku ev.č. **273/10/21/V** zjištěna **hodnota celkové nerozpustné úsady 3.360g/m³**, přičemž harmonizovanou technickou normou ČSN EN 590 + A1:2018 (dále jen „ČSN EN 590“) činí povolená minimální hodnota při zahrnutí nejistoty měření (dle ČSN EN ISO 12205) 33 g/m³, prodávaná pohonná hmota tak nevyhověla limitním hodnotám ČSN EN 590,

t e d y

porušila povinnost **prodávat nebo vydávat pohonné hmoty pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení**, stanovenou jí ustanovením § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách,

č í m ž

naplnila skutkovou podstatu **přestupku** podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách.

II. Za spáchání výše uvedeného přestupku se obviněná **u k l á d á** podle ustanovení § 8 odst. 3 písm. b) zákona o pohonných hmotách ve spojení s ustanovením § 46 odst. 1 zákona

o odpovědnosti za přestupky **pokuta** ve výši **750.000,-Kč** (slovy: =sedmsetpadesáttisickorunčeských=).

Uloženou pokutu je obviněná povinna zaplatit na účet České obchodní inspekce vedený u České národní banky, č.ú. **3754-829011/0710**, variabilní symbol **1106241021**, konstantní symbol 1148 (převodním příkazem), nebo 1149 (poštovní poukázkou), a to **ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.**

III. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ustanovení § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“) a s ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se ukládá obviněné **povinnost uhradit náklady řízení** paušální částkou ve výši **1.000,-Kč** (slovy: =jedentisickorunčeských=).

Paušální částku nákladů řízení je obviněná povinna uhradit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce vedený u České národní banky č.ú.: **19-829011/0710**, variabilní symbol **1106241021**, konstantní symbol 0378 (převodním příkazem), nebo 0379 (poštovní poukázkou) a to **ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í

Dne 10.02.2022 vydal správní orgán Inspektorát Středočeský a Hl. město Praha České obchodní inspekce (dále jen „ČOI“) v příkazním řízení dle § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 150 odst. 1 správního řádu pod č.j. ČOI 150904/21/1000 příkaz na pokutu ve výši 750.000,-Kč, jehož doručením obviněné dne 14.02.2022 prostř. datové zprávy č. 977898566, doručené do datové schránky ID DS zd7xwy4 bylo zahájeno přestupkové řízení. Proti příkazu podala obviněná dne 18.02.2022 odpor, evidovaný pod č.j. ČOI 24727/19/1000, který odůvodnila takto:

Obviněná namítla, že kontrolní orgán v předmětné věci nepostupoval v souladu se zásadou zákonnosti, která stanoví povinnost postupovat v souladu s právními předpisy a zásadou materiální pravdy, která je vyjádřením povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti s tím, že přijaté řešení musí odpovídat okolnostem daného případu. Kontrolní orgán uvedené zásady porušil, neboť důkazy a podklady, ze kterých kontrolní orgán při vydání příkazu vycházel, byly opatřeny v rozporu s právními předpisy, a jedná se tedy o nezákonné důkazy a podklady, ze kterých nemůže být vycházeno při konstatování viny obviněné. V důsledku toho nemohl být zjištěn stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Přijaté řešení spočívající v uložení pokuty ve výši 750.000 Kč nepřihlíží ke všem okolnostem relevantním v dané věci ve prospěch obviněné a jedná se tak o nezákonné správní uvážení.

Dále odkázala na ustanovení § 4 odst. 2 vyhlášky o požadavcích na pohonné hmoty, které stanoví, že odběr vzorků a posouzení výsledků zkoušek musí u jednotlivých pohonných hmot odpovídat příslušným českým technickým normám. Dále obviněná poukázala na tři české technické normy, které se věnují problematice odběru vzorků, a to: ČSN EN ISO 3170 - Kapalné ropné výrobky - Ruční odběr vzorků, ČSN EN 14275 - Motorová paliva - Hodnocení kvality automobilového benzínu a motorové nafty - Vzorkování z výdejních pistolí veřejných a neveřejných čerpacích stanic a ČSN EN ISO 12205 - Ropné výrobky - Stanovení oxidační stability středních destilátů.

Kontrolní orgán je povinen při odběru vzorků postupovat podle všech tří výše uvedených českých technických norem, a podle daného případu a skutkových okolností aplikovat relevantní postup, neboť jinak by odběr vzorků nebyl proveden v souladu s právními předpisy. Obviněná v tomto směru poukázala na technickou normu ČSN EN ISO 12205, která stanoví, že: „*Vzorkovnice musí být buď z kovu zapečetěné epoxidovou pryskyřicí nebo podobným materiálem, předtím dvakrát*

vypláchnuty vzorkovaným materiálem, nebo z borokřemičitého skla, pokud jsou zabaleny nebo v krabicích nepropouštějících světlo. Nesmí se používat vzorkovnice z měkkého (sodného) skla ani vzorkovnice z plastu (působením vzorků může docházet k vyluhování změkčovadel). Dále obviněná uvedla, že podle ČSN EN ISO 12205 působením vzorků motorové nafty na plast vzorkovnice dochází k vyluhování, které má za následek zvýšení úrovně hodnoty úsad pro test oxidační stability NM, pročež takto získaný výsledek je neobjektivní a nemůže být použit jako důkaz.

Obviněná taktéž poukázala na okolnost, že kontrolní orgán v rámci provedené kontroly uvedl, že odběr vzorků byl z kontrolované čerpací stanice proveden podle článku 4 ČSN EN 14275, kdy podle platné metodiky České obchodní inspekce byl odběr proveden do nových, čistých, těsnících a suchých vzorkovnic - kanystrů a lahví označených UN kódem dle ADR. Motorová nafta byla kontrolním orgánem odebrána 3x do plastového kanystru - 2,4 l do každého a 1x plastová láhev - 0,8 l. Kontrolní orgán tak pro odběr vzorků motorové nafty použil plastové nádoby. Odkázala na ustanovení § 51 odst. 1 správního řádu, dle něhož platí, že: „K provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.“

V důsledku uvedených skutečností kontrolní orgán nedodržel legislativní postup stanovený pro odběr vzorků za účelem stanovení oxidační stability motorové nafty, kdy v rozporu s ČSN EN ISO 12205 použil plastové vzorkovnice, u kterých dochází k vyluhování, a tedy zvýšení úrovně hodnoty úsad. Vzhledem k nezákonnému postupu jsou laboratorní výsledky společnosti SGS neobjektivní, a jako nezákonné i nepoužitelné jako důkaz či podklad pro rozhodování.

Obviněná citovala taktéž ustanovení § 81 zákona o odpovědnosti za přestupky, podle něhož platí, že v řízení navazujícím na výkon kontroly mohou být skutečnosti zjištěné při kontrole jediným podkladem rozhodnutí o přestupku, nicméně se musí jednat o skutečnosti a důkazy, které byly opatřeny zákonným způsobem. V posuzovaném případě ale nemohou být použity žádné důkazy ani poznatky, neboť byly opatřeny v přímém rozporu s právními předpisy, a jedná se tudíž o nezákonně opatřené důkazy a poznatky. Obviněná v této souvislosti zdůrazňuje, že její vina pak není dovozována z žádného jiného důkazu či poznatku než z těch, které Kontrolní orgán opatřil v rozporu s právními předpisy. K tomu obviněná zdůraznila, že rozhodnutí o přestupku vybudované pouze na nezákonně opatřených důkazech a poznatkách (o což v dané věci jde, neboť Kontrolní orgán nenashromáždil žádné jiné důkazy či poznatky, opatřené legálně) způsobuje jeho nezákonnost, podléhající zrušení ve správním soudnictví.

Navíc lze důvodně a s jistotou pochybovat o materiální správnosti laboratorních výsledků o nezákonně opatřených vzorcích motorové nafty v důsledku působení motorové nafty na plastové vzorkovnice, vzniku výluh a zvýšení hodnoty tvorby úsad. Obviněná navrhuje zastavení řízení, neboť spáchání skutku jí nebylo prokázáno.

Obviněná je přesvědčena, že z hlediska výměry pokuty je podstatné řádně posoudit celkovou povahu parametru oxidační stability NM a jeho význam v rámci běžné praxe relevantních subjektů. Důvodem je skutečnost, že tato praxe na trhu v oblasti kontroly, resp. zjišťování výskytu a sankcionování nedodržení tohoto parametru u motorové nafty, nutně předurčuje přístup kontrolovaných subjektů na trhu pohonných hmot při implementaci interních kontrolních mechanismů k ochraně spotřebitele.

V porovnání s ostatními parametry kontrolovanými Českou obchodní inspekcí u kvality motorové nafty lze parametr oxidační stability NM považovat za parametr nikoliv problematický, a tedy spíše z hlediska jeho porušení za podružný a nepodstatný, neboť nedostatky tohoto parametru nejsou v kontrolní praxi České obchodní inspekce obvyklé, což vyplývá z veřejně dostupných informací o činnosti České obchodní inspekce a uložených pokut za nedodržení kvality motorové nafty. Za dobu posledních 5 let Česká obchodní inspekce identifikovala nedostatky v parametru oxidační stability NM pouze minimálně, neboť nedostatky při kontrolách motorové nafty byly zjištěny většinou v parametru bod vzplanutí, zvýšená teplota předestilování 95 % objemu, zvýšený obsah

síry, vyšší obsah FAME, nízkoteplotní vlastnosti CFPP a CP a přítomnost vody.

Dále uvedla, že nedodržení parametru oxidační stability se vyskytují v poslední době ovlivněné pandemií koronaviru a restriktivními opatřeními, což má souvislost s daleko nižší obrátkovostí motorové nafty a zhoršováním tohoto parametru v důsledku dlouhodobějšího kontaktu motorové nafty s katalytickými kovy, kterými jsou tvořeny výdejní soustavy čerpacích stanic. Jak totiž v minulosti postupně přicházelo onemocnění koronaviru v jednotlivých vlnách, reagovaly na tuto situaci orgány veřejné moci jednotlivými, postupně zpřísnujícími opatřeními, přičemž tímto způsobem reálně znemožňovaly trhu pohonných hmot predikci vývoje prodeje pohonných hmot a připravenost jednotlivých provozů z hlediska objemu pohonných hmot k zásobování čerpací stanice pro motoristy, což nepříznivě ovlivňovalo jejich prodejnost.

Obviněná dále uvedla, že v České republice fakticky existuje pouze jedna komerční odborně i technicky způsobilá akreditovaná laboratoř schopná provádět analýzu pohonných hmot v plném rozsahu specifikačních norem, a to společnost SGS. Z důvodů technických, logistických a finančních není pro kontrolované subjekty představitelné a reálně možné, aby si nechávaly provádět od společnosti SGS analýzu kvality pohonných hmot v celém rozsahu požadavků specifikačních norem plošně na všech čerpacích stanicích.

Standardně se ze strany kontrolovaných subjektů netestují parametry, které se v praxi České obchodní inspekce, resp. společnosti SGS, nevyskytují jako problematické. Pokud tedy společnost SGS neidentifikuje dlouhodobé či závažné porušování určitého parametru kvality pohonných hmot, logicky pak příslušná negativní zjištění nepřenáší do své komerční činnosti, kdy provádí kontrolu pohonných hmot u daných kontrolovaných subjektů, což má za následek, že parametr oxidační stabilita NM není společností SGS běžně testován a jeho kontrola není z hlediska péče řádného hospodáře zahrnuta do interního kontrolního systému kontrolovaných subjektů.

Obviněná taktéž podotkla, že požadavek na kontrolu všech parametrů pohonných hmot se míjí s praxí, neboť by jej nebylo objektivně možné realizovat z logistických a provozních důvodů na straně kontrolujících orgánů i kontrolovaných subjektů. Nadto obviněná doplňuje, že z hlediska aplikovatelných právních a technických norem chybí komplexní nástroj pro predikci chování pohonné hmoty při dlouhodobém skladování založený na testování vybraných jakostních parametrů.

Dále obviněná předložila argumenty pro podstatné snížení uložené pokuty, kterou lze dle jejího názoru považovat v kontextu celkového skutkového stavu, jakož i výše uvedeného postavení parametru oxidační stability NM v činnosti kontrolujících a kontrolovaných subjektů, za nepřiměřenou. Z hlediska závažnosti spáchaného přestupku a v kontextu praxe kontrolní činnosti České obchodní inspekce a společnosti SGS nelze oxidační stabilitu NM považovat za problematický parametr. Lze jej považovat za parametr, u kterého se nedostatky vyskytují maximálně sporadicky, přičemž tyto nedostatky jsou dány opatřeními přijatými v době pandemie koronaviru a souvisejícím působením katalytických kovů v důsledku nízké obrátky kapaliny. Dále zdůraznila, že z napadeného příkazu nevyplývá, že by byla někdy v minulosti trestána za nedodržení přímo parametru oxidační stability NM, přičemž k této skutečnosti je nutné přihlédnout při úvahách o výměře trestu. U ohrožovacích deliktů musí být při správních úvahách o výměře pokuty zdůvodněna míra potenciálního nebezpečí ze spáchaní daného deliktu proto, aby daný orgán mohl uložit pokutu v určité výši. Kontrolní orgán pouze povšechně a bez bližšího odůvodnění zmínil ochranu spotřebitele před prodejem nekvalitních výrobků či zájem společnosti na ochraně majetku osob. Z takového odůvodnění však nelze nijak vyčíst, zda a jak vůbec může naměřená oxidační stabilita NM ohrozit spotřebitele či společnost, a jde tudíž o nepřezkoumatelnou správní úvahu. Při výměře pokuty nebyla žádným způsobem zohledněna ani skutečnost, že kontrolovaná čerpací stanice se nenachází v bezprostřední blízkosti žádné dálnice či jiné významně frekventované komunikace, které by odběr motorové nafty Diesel Premium nepochybně zvýšily. Tato skutečnost přitom rozhodně snižuje míru závažnosti spáchaného přestupku a je nutné jí brát v úvahu.

Z hlediska výše uložené pokuty obviněná dále namítla, že tato žádným způsobem nereflektuje velikost kontrolované čerpací stanice co do objemu prodaných pohonných hmot. Dále zdůraznila, že nebyla uvedena žádná úvaha v tom smyslu, proč by měla být uložena pokuta, v kontextu její vazby právě na kontrolovanou čerpací stanici, přiměřená a plnicí preventivní a represivní úlohu. Kontrolní orgán se tak uchýlil k uložení pokuty ve výši, která je nepřiměřená a žádným způsobem nereflektuje a neindividualizuje skutečnost, že přestupek byl spáchán pouze na jedné čerpací stanici ohledně jednoho jediného produktu, mimo významné dopravní tepny a v době pandemie.

Veškeré shora popsané skutečnosti mají zásadní a nepochybný vliv na úvahy o výměře pokuty v předmětné věci, kdy Kontrolní orgán se jim nevěnoval, a tedy jsou zásadním argumentem pro podstatné snížení uložené výše pokuty.

Obviněná navrhuje, aby řízení o přestupku bylo zastaveno, neboť obviněné nebylo prokázáno, že by přestupek spáchala. Pokud řízení o přestupku nebude zastaveno, navrhuje obviněná, aby v rozhodnutí o přestupku byla pokuta snížena tak, aby její nová výše byla stanovena v přiměřené výši reflektující povahu a závažnost spáchaného přestupku dle výše uvedených hledisek.

Sdělením ve věci přestupkového řízení (před vydáním rozhodnutí) ze dne 01.03.2022, doručeným datovou zprávou č. 1009700897 do datové schránky ID DS zd7xwy4 dne 02.03.2022 byla obviněná vyrozuměna o tom, že byly shromážděny veškeré podklady potřebné k rozhodnutí, které správní orgán vydá nejdříve po uplynutí 14 dnů od doručení sdělení a připomenul obviněné její oprávnění, mj. navrhopat po dobu řízení důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení stanovisko k předmětu řízení a k podkladům pro rozhodnutí. Na toto sdělení obviněná reagovala přípisem ze dne 16.03.2022, evidovaným pod č.j. ČOI 37076/22/1000, nazvaným Vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí / Žádost o nařízení ústního jednání, kde uváděla:

Obviněná nad rámec námitek uvedených v odporu proti příkazu dále zdůraznila pochybení kontrolního orgánu při výběru vzorkovnic, který proti přímému zakazu podle EN ISO 12205 použil vzorkovnice z plastu. Podle EN ISO 12205 může při použití plastových vzorkovnic docházet k vyluhování změkčovadel a tedy zvýšení úrovně hodnoty úsad pro test oxidační stability NM. Následně laboratorně získaný výsledek ze strany SGS je tudíž neobjektivní, nevypovídající z hlediska faktického stavu na dané čerpací stanici obviněné a nelze jej tudíž použít jako (jediný) důkaz viny obviněné.

Obviněná zdůrazňuje, že to jsou právě nesprávně odebrané vzorky pohonných hmot z plastových vzorkovnic, na jejichž nevyhovujícím parametru oxidační stability NM buduje Kontrolní orgán vinu obviněné. Ty samé vzorky, u kterých nelze z důvodu tvorby úsad dosáhnout objektivního laboratorního výsledku, a proto nelze z nich zjištěné poznatky a dokumenty použít jako usvědčující důkazy v přestupkovém řízení. Přitom jde o jediné důkazy Kontrolního orgánu z hlediska viny, které jsou nezákonné, a proto je nelze v přestupkovém řízení použít proti obviněné.

V normě ČSN EN 15751 Motorová paliva - Methylestery mastných kyselin (FAME) a směsi s motorovou naftou - Stanovení oxidační stability metodou zrychlené oxidace (dále jen „EN 15751“) v bodě 5.5.3 v Tabulce 1 - Obecné požadavky a metody zkoušení pro motorovou naftu je v řádku Oxidační stabilita uveden horní index „j“ (tj. Oxidační stabilita). Horní index „j“ pak má tento význam: „Pokud motorová nafta obsahuje více než 2 % (V/V) FAME, požaduje se stanovení oxidační stability podle EN 15751“. Ze zkušebního protokolu SGS ze dne 10. září 2021, č. 66069, a inspekční zprávy SGS ze dne 10. září 2021, č. 2440/2021, však vyplývá, že zkušební postup byl SGS v případě parametru oxidační stability NM proveden podle EN ISO 12205, ačkoli vzorek obsahoval 4,9% Methylesteru mastných kyselin (FAME). Postup SGS neodpovídal právním předpisům a požadavku ČSN EN 590, neboť oxidační stabilita NM se v případě přítomnosti vyšší než 2 % FAME stanovuje podle EN 15751. SGS však oxidační stabilitu odebraného vzorku stanovila podle EN ISO 12205, ačkoli ji měla stanovit dle EN 15751, neboť odebraný vzorek obsahoval 4,9 FAME. Zkušební výsledek tak v důsledku uvedených skutečností nelze považovat za relevantní důkaz, že odebraný vzorek nevyhovuje limitním hodnotám ČSN EN 590. SGS totiž měla ve smyslu ČSN EN 590 použít zkušební postup podle EN 15751.

K tvrzením obviněné uvedeným jak v odporu proti Příkazu ze dne 18.02.2022, tak ve vyjádření k podkladům ze dne 16.03.2022, bylo Ústředním inspektorátem ČOI, odborem metodiky a podpory kontroly vyžádáno odborné vyjádření jednak od spol. SGS Czech Republic, s.r.o. (dále jen „Zkušební laboratoř SGS“), tak od Ministerstva průmyslu a obchodu, odboru plynárenství a kapalných paliv (dále jen „MPO“). Zkušební laboratoř SGS se k věci vyjádřila dne 10.05.2022 a MPO dne 07.06.2022 pod č.j. MPO 55959/2022. V těchto vyjádřeních dotazované subjekty uvedly (shrnuto ve Vnitřním sdělení ze dne 17.06.2022):

Zkušební laboratoř SGS k námitce obviněné osoby, která namítá, že kontrolní orgán nedodržel legislativní postup stanovený pro odběr vzorků za účelem stanovení oxidační stability motorové nafty, kdy v rozporu s normou ČSN EN ISO 12 205 Ropné výrobky - Stanovení oxidační stability středních destilátů, použil plastové vzorkovnice, u kterých může docházet k vyluhování, a tedy zvýšení úrovně hodnoty úsad uvádí, že tato norma vyšla v roce 1995 (jako ČSN převzata v roce 1998) a např. norma ČSN EN 15751 (z roku 2014), která se také věnuje stanovení oxidační stability, tento požadavek na vzorkovnici již neobsahuje. Dále Zkušební laboratoř SGS uvádí, že od odebrání vzorku do vzorkovnice do zahájení zkoušky oxidační stability neuplynulo ani 48 hodin a vzhledem k poměru počtu odebraných vzorků motorových naft pracovníky ČOI do plastových vzorkovnic k neshodám v parametru oxidační stabilita, se dle jejich názoru jeví vliv vzorkovnice jako nepravděpodobný. Používané vzorkovnice jsou z vysokohustotního polyethylenu s odpovídajícím UN kódem 3H1/Y/150.

Ohledně použití zkušební postupu ČSN EN 15751 Zkušební laboratoř SGS uvádí, že jde o nepochopení poznámky „j“ tabulky 1 jakostní normy ČSN EN 590+A1 stěžovatelem. Limit oxidační stability motorové nafty 25 g/m³ stanovený dle ČSN EN ISO 12205 je platný vždy (nezávisí na množství FAME v motorové naftě). Zatímco limit 20 h stanovený dle ČSN EN 15751 je požadován pouze za podmínky, že motorová nafta obsahuje nad 2 % (V/V) FAME a pro nižší obsahy se tato zkouška neprovádí.

Ohledně požadavků na kvalitu motorové nafty stanovené vyhláškou č. 516/2020 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty a provedení některých dalších ustanovení zákona o pohonných hmotách, kde v příloze 2 – ukazatele jakosti motorové nafty, je stanoven požadavek na ukazatel jakosti „oxidační stabilita“ maximum 25,0 g/m³, byl požádán Ing. Jan Zaplatílek, ředitel odboru plynárenství a kapalných paliv z Ministerstva průmyslu a obchodu o stanovisko, zda tento limit oxidační stability motorové nafty je platný vždy, tedy zda je nezávislý na množství % (V/V) FAME v motorové naftě, konkrétně i v případě přítomnosti obsahu více než 2 % (V/V) FAME. Ve stanovisku je vysvětleno, že výše uvedenou maximální hodnotu parametru limitovanou 25,0 g/m³ a zkoušenou podle ČSN EN ISO 12205, tak musí splňovat všechny motorové nafty spadající svojí specifikací pod normu ČSN EN 590, tedy všechny motorové nafty s obsahem FAME do 7,0 % (V/V) odpovídající označení B7 podle ČSN EN 16942. ČSN EN 590+A1:2018 dále uvádí v poznámce „j“ v tabulce 1 (Obecné požadavky a metody zkoušení pro motorovou naftu) dodatečný požadavek na motorovou naftu s obsahem FAME nad 2 % (V/V), který musí být splněn (jde o minimální hodnotu 20 h podle ČSN EN 15751) současně s výše uvedeným základním požadavkem.

Následně byla společnost Zkušební laboratoř SGS požádána o doplnění odborného vyjádření k nevyhovujícímu výsledku stanovení jakostního parametru oxidační stability u vzorku motorové nafty č. 273/10/21/V k některým dalším námitkám obviněné. V tomto vyjádření dotazovaný subjekt uvedl (shrnuto ve Vnitřním sdělení ze dne 30.08.2022):

Zkušební laboratoř SGS ve svém odborném vyjádření uvedla, že zkouška oxidační stability vypovídá o schopnosti motorové nafty odolávat degradačním procesům a jejím účelem je předpověď množství nerozpustných úsad, které se budou vytvářet během dlouhodobého skladování anebo při zvýšených teplotách, kterým je motorová nafta vystavena při průchodu vstřikovacími zařízeními motoru. Složení motorové nafty má zásadní vliv na její oxidační stabilitu. Oxidační stabilita je negativně ovlivněna přítomností olefinů, polycyklických aromatických uhlovodíků a methylesterů mastných kyselin. Proces oxidace je výrazně urychlen je-li motorová nafta

v kontaktu s katalytickými kovy (např. měď, kobalt, nikl, železo apod.). V případě, že jsou tyto katalytické kovy v motorové naftě rozpuštěny (řádově jednotky mg/l), tak k této katalytické reakci dochází i přímo při provádění zkoušky oxidační stability (EN ISO 12205 a EN 15751).

Společnost SGS pro ověření požadavků na složení a jakost pohonných hmot stanovených vyhláškou č. 516/2020 Sb. o požadavcích na pohonné hmoty a provedení některých dalších ustanovení zákona o pohonných hmotách provádí u motorové nafty i stanovení jakostního parametru obsahu manganu podle ČSN EN 16576 Motorová paliva – Stanovení obsahu manganu a železa v motorové naftě – Optická emisní spektrometrie s indukčně vázaným plazmatem (ICP OES), přičemž uvedená metoda popisuje vedle stanovení obsahu manganu i stanovení obsahu železa. Z uvedeného důvodu byl u odebraného vzorku stanoven obsah železa, který činí 3,9 mg/l, což je vysoká hodnota ve srovnání s vyhovujícími vzorky z hlediska oxidační stability, neboť obvyklá koncentrace železa zjištěná ve vyhovujících vzorcích motorové nafty je pod limitem stanovitelnosti metody (< 0,5 mg/l). Na základě zkušeností a literárních podkladů bylo konstatováno, že se jeví jako velice pravděpodobné, že přítomnost železa v uvedeném vzorku má významný vliv na naměřenou hodnotu oxidační stability.

V neposlední řadě si ČOI vyžádala ještě odborné vyjádření od spol. ORLEN Unipetrol RPA s.r.o. - POLYMER INSTITUTE BRNO, odštěpný závod (dále jen „společnost ORLEN“) k možnosti ovlivnění výsledku zkoušky oxidační stability u nafty motorové ve vztahu k odběrům do vzorkovnic 3H1/Y/150/CZ/MTR-IMET 6048, konkrétně zda tyto vzorkovnice obsahují změkčovadla a zda látky obsažené v materiálu Marlex HMX 50100 (HDPE), ze kterého jsou vzorkovnice vyrobené, by mohly po ukončení testu ve vzorku testované pohonné hmoty (NM) ve formě vysrážených úsad zůstat. Oslovená společnost ve svém vyjádření ze dne 21.09.2022 uvedla, že kanystry na pohonné hmoty jsou standardně vyráběny z materiálu HDPE, což je i případ v rámci odběru kontrolního vzorku použitého kanystru vyrobeného z materiálu Marlex HMX 50100. V uvedeném materiálu se nenachází žádná změkčovadla ani látky podobného typu, neboť standardní aditivaci tvoří stabilizátory na bázi fenolů a fosfitů mající zabránit oxidaci polymerní matrice při zpracování. Společnost ORLEN ve svém vyjádření dále uvedla, že při expozici HDPE materiálu motorovou naftou nebo benzínem dochází za laboratorní teploty pouze k velmi malému uvolňování aditiv do použité kapaliny s tím, že hodnoty koncentrací se pohybují na úrovni max. desítek ppm.

Po prostudování předložených faktů a příslušné normy (ČSN ISO 12205 Oxidační stabilita) společnost ORLEN uzavřela, že podle jejích zkušeností není možné, aby naměřené hodnoty (3360 g/m³) byly jakkoli způsobeny interakcí mezi materiálem kanystru a vzorku motorové nafty. Za předpokladu, že by všechna aditiva z polymeru byla vyluhována do vzorku nafty, což je však naprosto nemožné, byly by výsledné hodnoty mnohem nižší. Obsah aditiv v HDPE materiálech používaných pro výrobu kanystrů bývá max. 0,4%, přičemž kanystr na 5l váží cca 400g. V případě, že by kanystr byl plný nafty, mohlo by se do nafty dostat max. 1,6g, což představuje 320g/m³. Nicméně uvedená hodnota je o řád nižší než hodnota naměřená. Bylo však zdůrazněno, že reálně není možné extrahovat tímto způsobem ani zlomek aditiv, obsažených v materiálu kanystru.

Na základě požadavku obviněné z vyjádření k podkladům ze dne 16.03.2022 bylo písemností ze dne 19.10.2022, č.j. ČOI 130125/22/1000 nařízeno ústní jednání a předvolán byl jednatel obviněné Jiří Zoubek. Ten k věci uvedl, že nesouhlasí se závěry kontrolního orgánu ČOI, obsaženými v protokolu o kontrole, neboť v případě odběru kontrolního vzorku se jednalo o nesprávný a nezákonný postup do plastových nádob, což nekoresponduje s normovanými postupy. Podle názoru obviněné, z odborných vyjádření, vztahujících se k plastovým nádobám, do kterých byly prováděny odběry vzorků motorové nafty, nevyplývá, že plastové kanystry nemají a nemohly mít vliv na hodnotu naměřené hodnoty oxidační stability. Naopak z nich plyne, že tento vliv je na místě, resp. z některých odborných vyjádření vyplývá, že se k tomuto vlivu daná autorita nechce vyjadřovat. Obviněná je toho názoru, že díky vlivu plastu na výsledek měření, vyplývající jak z ČSN 12205, tak i ze zasláných odborných vyjádření, kde tento vliv nebyl jednoznačně vyloučen, není ze strany správného orgánu zjištěn skutkový stav v souladu se zásadou materiální pravdy, tedy

existují důvodné pochybnosti, zda a jaká výše oxidační stability byla naměřena v odebraném vzorku. V takovém případě tedy nebylo prokázáno, že byl přestupek spáchán.

Dále upozornila na skutečnost, že se v případě odebraného vzorku jednalo o motorovou naftu premium, která by díky aditivům naopak měla mít lepší oxidační stabilitu, než běžná motorová nafta. Jednatel obviněné se osobně účastnil odběru vzorků a kontrolní orgán ČOI upozornil jednak na nesprávný odběr vzorků do plastových nádob a jednak na nutnost „přetoče“ této motorové nafty, která má daleko nižší prodej než běžná motorová nafta, nicméně vyjádření kontrolního orgánu bylo takové, že jej tyto námitky nezajímají.

Podle ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Podle ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, nestanoví-li zákon, že některý podklad je pro správní orgán závazný, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Ti jsou pak podle ustanovení § 52 správního řádu povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení.

Skutkový stav od zahájení přestupkového žádné podstatné změny nedoznal, přestupkový spis byl doplněn o odpor obviněné z 18.02.2022, sdělení ve věci přestupkového řízení ze dne 01.03.2022, Vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí ze dne 16.03.2022, Certifikáty shody (k plastovým kanystrům) č. 01/20 z 31.03.2021 a č. 58/19 ze dne 19.05.2019, Odborný posudek Státního zdravotního ústavu ze dne 02.06.2020 č.j. SZÚ 5088/2020 vč. Protokolu o senzorické zkoušce č. S 5088/20 z 01.06.2020 a Zkušební protokolu 182-5088/20 z 02.06.2020, Technické podmínky (ke kanystrům) ze dne 05.08.2015 č. 3/2004, Vnitřní sdělení ze dne 29.03.2022, Vnitřní sdělení ze dne 17.06.2022, Odborné vyjádření MPO č.j. MPO 55959/2022 z 07.06.2022, Odborné vyjádření SGS Czech Republic, s.r.o. z 10.05.2022, Vnitřní sdělení ze dne 30.08.2022, Odborné vyjádření SGS Czech Republic, s.r.o. z 26.08.2022, Žádost o odborné stanovisko ze dne 14.09.2022, č.j. ČOI 115557/22/1000, Výpis z OR RoBiN OIL s.r.o. z 19.10.2022, Nařízení ústního jednání a předvolání obviněné z 19.10.2022, Protokol o ústním jednání z 01.11.2022 vč. Plné moci pro zmocněnce z 25.10.2022 (Mgr. Martin Krajčovič).

Správní orgán má za to, že skutková zjištění jsou dostatečná a prosta důvodných pochybností a použitá právní kvalifikace dopadá na vytýkané protiprávní jednání. Kontrola byla provedena na základě a v mezích zákona, Protokol o kontrole ze dne 17.09.2021, identifikační kód 102109080011301 ve znění jeho Dodatku ze dne 14.12.2021, identifikační kód 102112141131 (dále jen „protokol o kontrole“) byl vyhotoven podle zákona a obsahuje zákonem stanovené náležitosti, o oprávnění osob provádějících kontrolu nemá správní orgán žádné pochybnosti, stejně jako o hodnověrnosti obsahu protokolu o kontrole.

Při rozhodování vyšel správní orgán z následujících skutečností:

Při kontrole provedené kontrolním orgánem ČOI dne 08.09.2021 u čerpací stanice pohonných hmot RoBiN OIL 048, umístěné na adrese Kladno-Dubí, Libušina 172, byl podle ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o kontrole“), mj. odebrán za účelem posouzení jakosti vzorek č. 273/10/21/V prodávané nafty motorové. Z výsledků laboratorního hodnocení Zkušební laboratoře SGS zachycených ve Zkušebním protokolu č. 66069 ze dne 10.09.2021 a Inspekční zprávě č. 2440/2021 z téhož dne, bylo zkušebním postupem SOP 111 (ČSN EN ISO 12205) zjištěno, že odebraná nafta nevyhověla limitní hodnotě stanovené technickou normou ČSN EN 590, neboť ve sledovaném ukazateli Oxidační stabilita NM - celkové nerozpustné úsady byla u odebraného vzorku č. 273/10/21/V naměřena hodnota 3.360 g/m^3 , ačkoli uvedenou normou povolená hodnota, při zahrnutí nejistoty měření činí maximálně 33 g/m^3 . Tento parametr vypovídá o náchylnosti paliva k degradaci, přičemž nerozpustné úsady mohou způsobit ucpávání a následné selhání různých prvků palivového systému. Při kontrolním odběru vzorku dne 13.09.2021 byl již sledovaný ukazatel v normě, jak vyplývá ze Zkušební protokolu SGS č. 66205 ze dne 15.09.2021 (pozn.: **kontrolní odběr vzorku**

z 13.09.2021 byl proveden do naprosto identických kanýstrů jako při odběru dne 08.09.2021). Kontrolní zjištění je zachyceno v protokolu o kontrole a také v Úředním záznamu ze dne 08.09.2021, id. kód 102109080011304 (dále jen „úřední záznam 1“), vč. Potvrzení o odběru vzorků pohonných hmot id. kód 102109080011304 a v Úředním záznamu ze dne 13.09.2021 id. kód 102109130011301 (dále jen „Úřední záznam 2“), vč. všech jejich příloh, a správní orgán zjištěné skutečnosti považuje za jednoznačně prokázané. Jednáním popsaným ve výrokové části tohoto rozhodnutí porušila obviněná ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť prodala kontrolnímu orgánu České obchodní inspekce v postavení spotřebitele pohonnou hmotu nesplňující požadavek na jakost stanovený českou technickou normou ČSN EN 590 + A1, čímž se dopustila přestupku podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách platí, že pohonné hmoty, s výjimkou elektřiny, lze prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. b) vyhlášky o požadavcích na pohonné hmoty jsou požadované složení a jakost splněny, odpovídá-li, odpovídá-li motorová nafta ČSN EN 590 a splňuje ukazatele jakosti stanovené v příloze č. 2 k této vyhlášce.

Podle ČSN EN 590 bodu 5.5.3 Tabulka 1 - Obecné požadavky a metody zkoušení pro motorovou naftu činí mezní hodnota sledovaného ukazatele Oxidační stabilita 25 g/m³ (při zkušební metodě EN ISO 12205).

Za přestupek podle ustanovení § 8 odst. 3 písm. b) zákona o pohonných hmotách lze uložit pokutu do výše 5,000.000,-Kč.

Správní orgán považuje skutková zjištění za dostatečná a odpovědnost obviněné za plně prokázanou. Vycházel zejména z obsahu protokolu o kontrole, se kterým byla obviněná seznámena dne 21.09.2021, resp. dne 15.12.2021 v případě dodatku, jak vyplývá z doručky k datovým zprávám č. 949682781, resp. č. 977898566, doručených do datové schránky obviněné ID DS zd7xwy4, dále ze Zkušebního protokolu č. 66069 a Inspekční zprávy č. 2440/2021, zpracovaných SGS dne 10.09.2021 a Protokolu o odběru vzorků pohonných hmot id. kód 102109080011304 ze dne 08.09.2021, Úředního záznamu 1 vč. dokladu o zakoupení pohonné hmoty spol. RoBiN OIL s.r.o. č. 00146/1 z 08.09.2021 a Úředního záznamu 2.

Pokud harmonizovaná technická norma ČSN EN ISO 12205 z r. 1995 v čl. 8.3 nepřipouštěla odběry pohonných hmot do vzorkovnic z plastu, pak pozdější harmonizovaná technická norma ČSN EN 15751 z r. 2014, která upravuje též stanovení oxidační stability již odběr do vzorkovnic z plastu nevyklučuje. Obě technické normy v otázkách odběru vzorků odkazují shodně na technické normy ISO 3170 a 3171. Podle obecné právní zásady platí, že pozdější norma má přednost před dřívější, proto je tedy třeba se při odběrech vzorků PHM řídit především normou ČSN EN 15751. I kdyby tomu však nebylo, samotný odběr do plastové vzorkovnice z materiálu odpovídajícího složení (u něhož nehrozí vyluhování změkčovadel v důsledku působení vzorku), jako je např. zmiňovaný HDPE, samo o sobě nezakládá nezákonnost postupu. Zvláště když vyhláška o požadavcích na pohonné hmoty v ustanovení § 4 odst. 2 ani na jednu z těchto technických norem neodkazuje, odkazuje však na technickou normu ČSN EN ISO 3170.

Jak už bylo vysvětleno výše, v materiálu HDPE se nenacházejí žádná změkčovadla ani látky podobného typu a nehrozí tedy vyluhování změkčovadel v důsledku působení vzorku, jak se v rámci své obhajoby snaží tvrdit obviněná. Znovu je pak třeba připomenout, že kontrolní odběr vzorku z 13.09.2021 (vzorek č. 275/10/21/V) byl proveden do naprosto identických kanýstrů jako při odběru dne 08.09.2021 a tento vzorek v ukazateli Oxidační stabilita vyhověl.

Pokud tedy byl vzorek nafty motorové 273/10/21/V odebrán do vzorkovnice z materiálu HDPE, nejedná se o žádný nezákonný postup a výsledky měření, obsažené ve Zkušebním protokolu

Zkušební laboratoře SGS č. 66069 z 10.09.2021, lze ve správním řízení naprosto bez jakýchkoliv pochybností stran namítané nezákonnosti použít jako usvědčující důkaz.

K námitkám obviněné týkajících se nesprávného postupu Zkušební laboratoře SGS s ohledem na obsah FAME (4,9%) správní orgán odkazuje na odborné stanovisko Zkušební laboratoře SGS, které ohledně použití zkušební postupu ČSN EN 15751 SGS uvádí, že jde o nepochopení poznámky „j“ tabulky 1 jakostní normy ČSN EN 590+A1 stěžovatelem. Limit oxidační stability motorové nafty 25 g/m^3 stanovený dle ČSN EN ISO 12205 je platný vždy (nezávisí na množství FAME v motorové naftě). Zatímco limit 20 h stanovený dle ČSN EN 15751 je požadován pouze v případě, že motorová nafta obsahuje nad 2 % (V/V) FAME a pro nižší obsahy se tato zkouška neprovádí. Ve shodě se zmíněným stanoviskem uvádí i MPO, že výše uvedenou maximální hodnotu parametru limitovanou $25,0 \text{ g/m}^3$ a zkoušenou podle ČSN EN ISO 12205, musí splňovat všechny motorové nafty spadající svojí specifikací pod normu ČSN EN 590, tedy všechny motorové nafty s obsahem FAME do 7,0 % (V/V) odpovídající označení B7 podle ČSN EN 16942. ČSN EN 590+A1:2018 dále uvádí v poznámce „j“ v tabulce 1 (Obecné požadavky a metody zkoušení pro motorovou naftu) dodatečný požadavek na motorovou naftu s obsahem FAME nad 2 % (V/V), který musí být splněn (jde o minimální hodnotu 20 h podle ČSN EN 15751) současně s výše uvedeným základním požadavkem.

Po shrnutí všech shora uvedených informací a důkazních materiálů správní orgán konstatuje, že obviněná dne 08.09.2021 u své čerpací stanice v Kladně, Libušina 172, prodávala zcela nevyhovující pohonnou hmotu nafta motorová (Diesel premium), u které byl zjištěn více jak stonásobně překročený sledovaný parametr Oxidační stabilita, neboť hodnota celkové nerozpustné úsady činila 3.360 g/m^3 namísto předepsaných max. 25 g/m^3 . Jak bylo uvedeno výše, tento parametr vypovídá o náchylnosti paliva k degradaci, přičemž nerozpustné úsady mohou způsobit ucpávání a následné selhání různých prvků palivového systému. Vznik uvedených nerozpustných úsad je tedy nepochybně nežádoucí. V důsledku jejich vzniku může dojít k rozsáhlému nebo i nenávratnému poškození dieselových motorů osobních či nákladních nebo různých speciálních vozidel, což se nepochybně také může výrazně negativně projevit v majetkových poměrech spotřebitelů. Zvláště moderní motory montované do nových osobních vozidel bývají k takovým závadám, způsobeným nevyhovujícím palivem, obzvláště náchylné. Nelze tedy z výše uvedených důvodů přisvědčit námitkám obviněné o nepřezkoumatelné správní úvaze, neboť z odůvodnění příkazu nelze nijak vyčíst, zda a jak vůbec může naměřená oxidační stabilita ohrozit spotřebitele či společnost. Naopak, z výše uvedeného je zřejmé, že se v případě parametru oxidační stability jedná o parametr z hlediska jeho testování zvláště významný, vypovídá-li jeho hodnota o tom, jak je pohonná hmota náchylná k degradaci, resp. vypovídá-li o hodnotě celkových nerozpustných úsad, jež mohou způsobit ucpání a selhání prvků palivového systému vedoucí k rozsáhlému či nenávratnému poškození dieselových motorů, nikoli jako parametr z hlediska jeho porušení podružný či nepodstatný. Jakkoli obviněná namítá, že z důvodů technických, logistických a finančních není pro kontrolované subjekty představitelné a reálně možné, aby si nechávaly provádět od Zkušební laboratoře SGS analýzu kvality pohonných hmot v celém rozsahu požadavků specifikačních norem plošně na všech čerpacích stanicích, nemůže správní orgán uvedený argument akceptovat, a to vzhledem k závažnosti významu tohoto parametru, jak bylo vysvětleno výše.

Ze shodných důvodů nelze též přisvědčit námitce obviněné, že parametr oxidační stability nelze dle jejího názoru považovat za problematický parametr, u něhož se nedostatky vyskytují maximálně sporadicky, neboť posouzení, zda se nedostatky stran oxidační stability vyskytují sporadicky či nikoliv, ničeho nevypovídá o významu tohoto parametru pro možné nežádoucí následky pro palivové systému, jak bylo zdůrazněno výše.

Skutečnost, že se překročení maximální možné hodnoty celkové nerozpustné úsady v parametru Oxidační stabilita nevyskytuje při kontrolní činnosti ČOI příliš často, obviněnou nikterak nevyvinuje z odpovědnosti za jí porušenou právní povinnost.

Prisvědčit nelze ani tvrzení obviněné, že se v případě provozovatelů čerpacích stanic nafta motorová běžně netestuje na parametr Oxidační stabilita z toho důvodu, že se v tomto parametru

obvykle problémy nevyskytují, neboť parametr Oxidační stability je Zkušební SGS standardně testovaným parametrem. Je vyloženo na každém komerčním subjektu, provozujícímu prodej PHM, jaké zvolí strategie a postupy, aby splnil zákonnou povinnost prodávat nezávadná paliva. Rozhodně tedy takový argument nelze přijmout jako omluvu pro zjištěné protiprávní jednání.

Zcestný je pak už argument, vznesený obviněnou při ústním jednání, že měl kontrolní orgán ČOI provést „přetoč“ před odběrem vzorku, neboť pohonná hmota Diesel premium nemá tak velkou výtoč. Na to nelze, než konstatovat, že řidič motorového vozidla s diesellovým motorem také nebude před tankováním žádnou „přetoč“ provádět.

Dále je třeba zdůraznit, že se v případě ve výroku rozhodnutí uvedeného přestupku jedná o přestupek ohrožovací a nikoli poruchový, kdy k naplnění jeho skutkové podstaty není vyžadován vznik škody, ani jiné újmy, neboť postačuje pouhé ohrožení právem chráněného zájmu. Sankce je vyměřena za porušení povinnosti prodeje pohonných hmot za podmínky, že tyto pohonné hmoty splňují požadavky stanovené stran jejich jakosti a složení, neboť nesplnění jakostních požadavků a požadavků na složení mohlo ve svém důsledku postihnout blíže neurčený okruh spotřebitelů. Důvodná není v tomto směru námitka obviněné, že u ohrožovacích deliktů musí být při správních úvahách o výměře pokuty zdůvodněna míra potencionálního nebezpečí ze spáchání daného deliktu, neboť jak již bylo uvedeno výše, pro naplnění skutkové podstaty přestupku postačuje pouhé ohrožení právem chráněného zájmu. Nicméně pokud uvedenou námitkou má obviněná na mysli konkrétní nebezpečí, které z jí porušené povinnosti hrozilo pro případ, že by spotřebitel natankoval uvedenou motorovou naftu, pak je nutno odkázat na výše konstatovaný více než stonásobně překročený parametr oxidační stability, kdy namísto předepsaných max. 25g/m^3 byla v případě odebraného vzorku zjištěna hodnota 3.360g/m^3 , což nepochybně představuje velmi výrazné konkrétní nebezpečí pro palivové systémy, resp. motory vozidel.

Je třeba taktéž zdůraznit odborné stanovisko Zkušební laboratoře SGS, které uvádí, že obsah železa v předmětném vzorku motorové nafty byl $3,9\text{ mg/l}$, což je vysoká hodnota ve srovnání s vyhovujícími vzorky z hlediska oxidační stability, obvyklá koncentrace železa zjištěná ve vyhovujících vzorcích motorové nafty je pod limitem stanovitelnosti metody, tedy $<0,5\text{ mg/l}$. To je také pravděpodobným důvodem vysoké naměřené hodnoty parametru Oxidační stabilita, hodnoty celkové nerozpustné úsady. Naopak tvrzení obviněné, že zvýšená hodnota Oxidační stability byla způsobena nevhodnými odběrnými nádobami (kanystry), ze kterých se do odebraného vzorku mohla extrahovat změkčovadla, bylo vyvráceno odborným stanoviskem společnosti ORLEN, které jednak uvádí, že se v materiálu HDPE nenacházejí žádná změkčovadla ani látky podobného typu a dále tím, že obsah aditiv v HDPE materiálech používaných pro výrobu kanystrů bývá max. 0,4%. Kanystr na 5l vážící cca 400g, pokud by byl plný nafty, mohlo by se do ní dostat max. 1,6g, což dělá 320g/m^3 . Tato hodnota je o řád nižší než naměřená, přičemž reálně není možné extrahovat tímto způsobem ani zlomek aditiv, obsažených v materiálu kanystru.

Jakkoli tedy obviněná, a to nejen v rámci ústního jednání zaujala názor, že ze shromážděných listinných podkladů a odborných vyjádření nevyplývá, že plastové kanystry nemají a nemohly mít vliv na naměřenou hodnotu oxidační stability, správní orgán uvedené pochybnosti obviněné nesdílí, neboť má naopak za to, že z podaného vyjádření společnosti ORLEN zcela jasně a bez jakýchkoli pochybností vyplynulo, že „...není možné, aby naměřené hodnoty (3.360g/m^3) byly jakkoli způsobeny interakcí mezi materiálem kanystru a vzorkem motorové nafty“. Stejně tak správní orgán nemá pochybnosti o pravdivosti zjištění a závěrů obsažených ve Zkušebním protokolu SGS a na něj navazujících vyjádřeních Zkušební laboratoře.

Třebaže obviněná namítá porušení některých zásad správního řízení, zejména pak zásady zákonnosti a zásady materiální pravdy, správní orgán je toho názoru, že se zřetelem k povaze a množství listinných podkladů nacházejících se ve spise, včetně podkladů vyžádaných v průběhu přestupkového řízení, učiněná skutková zjištění jsou dostatečná a prosta důvodných pochybností a použitá právní kvalifikace dopadá na vytýkané protiprávní jednání. Pokud jde o obviněnou

zmiňovanou nezákonnost opatření důkazů, není zřejmé, v čem konkrétně má údajná nezákonnost spočívat, nicméně správní orgán, potažmo kontrolní orgán, postupoval při opatřování důkazních prostředků zcela v souladu s postupy a způsoby stanovenými právní úpravou pro jejich opatřování.

Samotná kontrola byla provedena na základě a v mezích zákona. Protokol o kontrole byl vyhotoven podle zákona o kontrole a obsahuje zákonem stanovené náležitosti, o oprávnění osob provádějících kontrolu nemá správní orgán žádné pochybnosti, stejně jako o hodnověrnosti obsahu protokolu o kontrole, o porušení zásady zákonnosti tedy žádné okolnosti nesvědčí. Správní orgán je přesvědčen, že z obsahu celého správního spisu se podává, že v rámci celého řízení bylo postupováno zcela v souladu se zásadou vyjádřenou v ustanovení § 3 správního řádu, tj. tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad rozhodnutí se základními zásadami stanovenými pro činnost správních orgánů, které jsou uvedeny v § 2 správního řádu.

K námitkám obviněné týkajících se nepřiměřené výše pokuty správní orgán dále uvádí, že obviněná byla ohrožena správním trestem až do výše 5 mil. Kč, přičemž jí byla uložena sankce v procentuální výši 15% z této sazby. Navíc se nejednalo o první provinění obviněné, jak již bylo též uvedeno s tím, že na uvedených závěrech ničeho nemění fakt, že příkazem ze dne 18.09.2018, č.j.: ČOI 95274/18/2000/Bö, byla obviněná uložena pokuta za spáchání přestupku dle zákona o pohonných hmotách za nesplnění ukazatele jakosti obsahu kyslíku. Kromě toho bylo přihlédnuto i k závažnosti zjištěného provinění, když uvedený parametr Oxidační stability byl překročen více jak stokrát. V tomto smyslu je naprosto podružné, zda se čerpací stanice obviněné nachází u dálnice či jiné frekventované komunikace a kolik zákazníků tuto konkrétní pohonnou hmotu natankovalo, neboť spotřebitel jedoucí po méně frekventované komunikaci není méně významným než spotřebitel jedoucí po dálnici. Z hlediska uložené výše pokuty není ani relevantní velikost čerpací stanice, jak namítá obviněná, neboť pokuta není ukládána této čerpací stanici, ale obviněné jako odpovědnému subjektu. Důležité není ani to, že se nejedná o přestupek poruchový, ale jen ohrožovací. Pokud by totiž došlo k poškození cizího majetku (diesellových motorů) v důsledku natankování této nevyhovující motorové nafty, byla by uložena sankce podstatně vyšší.

S ohledem na všechny výše zmíněné okolnosti není na místě v žádném případě zastavení řízení podle ustanovení § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky či z jiného zákonného důvodu.

Při určení druhu a výměry správního trestu přihlédl správní orgán podle direktivy § 37 písm. a) a c) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich k povaze a závažnosti přestupku a dále k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem v intencích demonstrativního výčtu jednotlivých skutečností uvedených v § 38, § 39 a § 40 zákona, které v daném případě hrají svou roli.

Podle ustanovení § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich při určení druhu správního trestu a jeho výměry se přihlédne zejména

- a) k povaze a závažnosti přestupku,
- b) k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení,
- c) k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem,
- d) u pokusu přestupku k tomu, do jaké míry se jednání pachatele přiblížilo k dokonání přestupku, jakož i k okolnostem a důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo,
- e) u spolupachatelů k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání přestupku,
- f) u fyzické osoby k jejím osobním poměrům a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku,
- g) u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti,
- h) u právního nástupce k tomu, v jakém rozsahu na něj přešly výnosy, užítky a jiné výhody ze spáchaného přestupku, a v případě více právních nástupců k tomu, zda některý z nich pokračuje v činnosti, při které byl přestupek spáchán,

i) u pokračujícího, trvajícího a hromadného přestupku k tomu, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.

Podle ustanovení § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich povaha a závažnost přestupku je dána zejména

- a) významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen,
- b) významem a rozsahem následku přestupku,
- c) způsobem spáchání přestupku,
- d) okolnostmi spáchání přestupku,
- e) u fyzické osoby též druhem a mírou jejího zavinění, popřípadě pohnutkou, je-li tato znakovou skutkovou podstatou přestupku,
- f) délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele,
- g) počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku.

Podle ustanovení § 39 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich jako k polehčující okolnosti se přihlédnou zejména k tomu, že pachatel

- a) spáchal přestupek ve věku blízkém věku mladistvých,
- b) spáchal přestupek, aby odvrátil útok nebo jiné nebezpečí, aniž byly zcela naplněny podmínky nutné obrany nebo krajní nouze, nebo překročil meze jiné okolnosti vylučující protiprávnost,
- c) napomáhal k odstranění škodlivého následku přestupku nebo dobrovolně nahradil způsobenou škodu,
- d) oznámil přestupek správnímu orgánu a při jeho objasňování účinně napomáhal, nebo
- e) spáchal přestupek pod vlivem hrozby nebo nátlaku anebo pod tlakem podřízenosti nebo závislosti na jiném.

Podle ustanovení § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich jako k přitěžující okolnosti se přihlédnou zejména k tomu, že pachatel

- a) spáchal přestupek tak, že využil něčí bezbrannosti, podřízenosti nebo závislosti na jiné osobě,
- b) spáchal více přestupků,
- c) spáchal přestupek opakovaně,
- d) zneužil ke spáchání přestupku svého zaměstnání, postavení nebo funkce,
- e) spáchal přestupek jako člen organizované skupiny, nebo
- f) spáchal přestupek na dítěti, osobě těhotné, nemocné, zdravotně postižené, vysokého věku nebo nemožoucí.

Povahu a závažnost přestupku vyhodnotil správní orgán zejména ve vztahu k významu zákonem chráněného zájmu, jímž je, kromě obecného zájmu na řádném výkonu veřejné správy, v posuzovaném případě též zájem společnosti na ochraně spotřebitele před prodejem nekvalitních pohonných hmot a s ním spojený zájem společnosti na ochraně majetku osob. Závažnost přestupku hodnotil správní orgán také vzhledem k hledisku závažnosti případných následků tohoto přestupku. Vychází z ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách, podle kterého se přestupku dopustí ten, kdo prodá nebo vydá pohonnou hmotu, s výjimkou elektřiny, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1. Prodávající tedy nese objektivní odpovědnost za jakost jím prodávaných pohonných hmot, tzn. že pro vznik jeho odpovědnosti není rozhodující zavinění. Stačí pouhé zjištění, že byl porušen právní předpis (právní povinnost) a nastává odpovědnost konkrétního subjektu za konkrétní přestupek. Zjištěný přestupek má charakter přestupku ohrožovacího. Postačí, je-li zákonem chráněný zájem pouze ohrožen a škodlivý následek nemusí nutně nastat. Z tohoto pohledu správní orgán zjištěnou odchylku zhodnotil tak, že jde o pochybení velmi závažné, neboť stanovená mezní hodnota byla překročena sice jen v jednom parametru, ale více jak 100 krát (!). Tomu zjištění musí odpovídat i výše uložené sankce. Způsob spáchání přestupku spočívající v prodeji pohonné hmoty nesplňující jakostní kritéria považuje

správní orgán za typický pro uvedený druh přestupku, a proto jej nehodnotí ani ve prospěch, ani k tíži obviněné.

V okolnostech spáchání přestupku neshledal správní orgán žádnou skutečnost, kterou by mohl hodnotit z pohledu povahy a závažnosti přestupku. Zvláštní okolnosti spáchání přestupku nebyly správním orgánem zjištěny.

Při určení výměry pokuty přihlédl správní orgán ve smyslu ustanovení § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich jako k okolnosti přitěžující k tomu, že se obviněná dopustila protiprávního jednání opakovaně, když byla před spácháním tohoto přestupku potrestána např. Příkazem ze dne 12.04.2019 (PM 27.04.2019) SEČ: 22/0292/19/34 za porušení ust. § 5 odst. 7 písm. a) zákona o pohonných hmotách a § 3 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, pokuta 5.000,- Kč či Příkazem ze dne 18.09.2018 (PM 27.09.2018) SEČ: 21/1527/18/11 za porušení ust. § 3 odst. 1 písm. zákona o pohonných hmotách, pokuta 70.000,-Kč. Polehčující okolnosti zjištěny nebyly.

Za adekvátní má tak správní orgán v daném případě pokutu ve výši 750.000,-Kč, která dle názoru správního orgánu odpovídá zákonem stanoveným kritériím a dostatečně plní i svou preventivní a represivní úlohu. Je třeba znovu připomenout, že horní hranice správního trestu u tohoto přestupku činí 5.000.000,-Kč. Přijaté řešení je podle ustanovení § 2 správního řádu v souladu s veřejným zájmem, odpovídá okolnostem daného případu a nevzniknou nedůvodné rozdíly při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů. Dle správního orgánu určená pokuta odpovídá i zásadě přiměřenosti uplatňované ve správním řízení, přičemž sankce za protiprávní jednání musí s sebou nést mj. také přiměřeně citelný zásah do majetkové sféry obviněné, aby byla vedena k důslednějšímu dodržování všech zákonných norem, kterými je při svém podnikání vázána.

V obecné rovině lze dále uvést, že odpovědnost právnické osoby za přestupek je odpovědností objektivní, tj. obligatorním znakem skutkové podstaty přestupku není zavinění, neboť k vyvození odpovědnosti právnické osoby za spáchaný přestupek postačuje již okolnost porušení nebo nesplnění povinnosti stanovené zákonem. Tato odpovědnost však není odpovědností absolutní, neboť ke zmírnění této tvrdosti v konkrétním případě slouží institut tzv. liberace, tj. zproštění odpovědnosti právnické osoby za přestupek. Ke zproštění odpovědnosti právnické osoby za přestupek dochází v souladu s ustanovením § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich tehdy, jestliže právnická osoba prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. V takovém případě právnická osoba za spáchaný přestupek neodpovídá. Vynaložení veškerého úsilí musí právnická osoba v rámci přestupkového řízení prokázat, což však obviněná neučinila, neboť jí uváděné argumenty nesvědčící pro závěr, že by vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právních povinností zabránila.

Při posuzování represivní a preventivní úlohy ukládané sankce přihlížel správní orgán k rozhodnutí Městského soudu v Praze, sp. zn. 10Ca 250/2003: *„Preventivní úloha postihu nespočívá jen v účinku vůči žalobci. Postih musí mít sílu odradit od nezákonného postupu i jiné nositele stejných zákonných povinností; tento účinek pak může vyvolat jen postih odpovídající významu chráněného zájmu, včas a věcně správně vyvozený. Jde-li o finanční postih, musí být znatelný v majetkové sféře delikventa, tedy být nikoli pro něho zanedbatelný, a nutně tak musí v sobě obsahovat i represivní složku. V opačném případě by totiž postih delikventa smysl postrádal“*, a k usnesení Nejvyššího správního soudu 1 As 9/2008: *„Aby pokuta za jiný správní delikt naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele“*.

Závěrem správní orgán informuje obviněnou o možnosti požádat o povolení úhrady pokuty ve splátkách. Žádost je třeba adresovat Inspektorátu ČOI Středočeskému a Hl. města Prahy. Při rozhodování bude zvažováno, zda účastník řízení splnil zákonné podmínky pro povolení splátek (ustanovení § 156 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád). Žádost proto musí být řádně odůvodněna a doložena důkazy. Žádost je podle § 2 odst. 1 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, v rozhodném znění, ve spojení s ustanovením bodu 1 písm. d), položky 1 sazebníku, jenž je přílohou tohoto zákona, zpoplatněna částkou 400,-Kč, kterou lze uhradit kolkovou známku zaslanou samostatně, nebo spolu s žádostí o povolení zaplacení pokuty ve splátkách, nebo je možno ji uhradit

bezhotovostně na účet ČOI č.ú. 3754-829011/0710 s variabilním symbolem uložené pokuty a specifickým symbolem 3711 nebo hotově na Inspektorátu ČOI Středočeském a Hl. města Prahy.

Podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán účastníku, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši stanovené vyhláškou Ministerstva vnitra České republiky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v rozhodném znění.

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl správní orgán tak, jak vyplývá z výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolat k ústřednímu řediteli České obchodní inspekce, a to prostřednictvím podepsaného ředitele inspektorátu České obchodní inspekce. Tato lhůta se počítá ve smyslu § 40 odst. 1 správního řádu ode dne následujícího po dni, kdy došlo k jeho doručení. Nebude-li podáno odvolání v zákonné lhůtě 15 dnů a nebude-li peněžitá pokuta spolu s paušální částkou nákladů řízení zaplacená do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

Mgr. Karel Mojžíš
zástupce ředitele České obchodní inspekce
inspektorát Středočeský a Hl. m. Praha
se sídlem v Praze

podepsáno elektronicky